

THIRUMARAI AASAAN

S. Rajanayagam
Editor

86-A, Dharapuram Road, Kangayam - 638 701. Tamilnadu. India.

PH. : 04257 - 230030 Cell : 98427 - 30382, 99655 - 30385

Pleading for the restoration of pure New Testament Christianity

Vol. 33 September- 2020 Issue - 9

ஆசிரியர் உரை

ஆலயத்துக்குப் போவோம் வாருங்கள் !

ஓப்பாடா! ஒருவழியாக ஆன்மிக வறட்சி முடிவுக்கு வந்து செழிப்புக்கான காலங்கள் துவிர் விடுவதற்கான அறிகுறிகள் தென் படத் துவ ந் கி யி ரு க் கி ற து . கர் த் த ரு டை ய காரியங்களுக்கான ஏக்கம் மறைந்து போகும் நேரம் நெருங்கி வருகிறது. இருபத்து நான்கு வார கால கடும் சூறாவளிக்குப் பிறகு தென்றல் அடக்கத் தொடங்கியிருக்கிறது. கர்த்தருடைய ஆலயத்துக்கு (சபைக்குப்) போவோம் வாருங்கள் என்னும் தாவீதின் ஆரோகண சங்கத் வரிகள் காதுகளில் ரங்காரமிட ஆரம்பித்திருக்கிறது. இச்சூழல் நம்மை அப்படியே தட்டி எழுப்பி ஆகாயத்தில் மிகக்க வைக்கிறது. தேவாதி தேவனுக்குக் கோடான கோடி நன்றிகளை ஏற்றுப்போம்.

ஆலயம் என்னும் அரிய வார்த்தை அகிலமனனத்திலுமுள்ள ஆன்மிகவாதிகளின் உணர்வோடும், உயிரோடும் ஒன்றறைக் கலந்த ஒன்று. ஏனெனில், ஆலயம் என்பது இறைவழிபாட்டுக்கான மையமாகவும், இறை சேவைக்கான இருப்பிடமாகவும் அவர்களால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருப்பதே அதற்குக் காரணம். ஆலயம் என்பது மதங்களின் எல்லைகளைக் கடந்த ஒன்றாக உள்ளது. மாணிடராகிய நமக்குப் பரலோக தேவனால் கொடையாகக் கொடையாகக் கொடுக்கப்பட்ட வேதாக மத்திலும் ஆலயம்சிறப்பான ஒர் இடத்தைப் பிடித்துள்ளது. வேதாகமத் திலிருக்கும் இந்த வார்த்தைதயின் பொருளை அறிந்து, ஏனையோர் இவ்வார்த்தையைத் தங்களுக்காக இரவல் வாங்கியிருப்பார்களோ?!

சரி, தாவீதும், ஆலயமும் இணைந்து வரும்போது, இயல்பான் ஒரு கேள்வி எழும்புகிறது. தாவீதின் குமாரனாகிய சாலமோன் காலத்தில் தானே எருசலேம் தேவாலயம் கட்டப்பட்டது. அப்படியிருக்க, தாவீது எப்படி எருசலேம் தேவாலயம் பற்றிப் பாடமுடியும்? நியாயமான கேள்வி தான். ஆனால், கவிஞர்களுக்கு உள்ள சிறப்புகளில் ஒன்று நிச்சயமாக நடக்கப்போகும் ஒன்றை நடந்து விட்டதுபோல் சித்தரிப்பது. நம் இந்திய தேச விடுதலைப் போராட்டத்தின் போது விடுதலையின் நிச்சயத்தை உள் உணர்ந்து கொண்ட கவிஞர் பாரதி, விடுதலை அடைவதற்கு முன்பாகவே ஆனந்த சுதந்திரம் அடைந்து விட்டோமே என்று பாடினார். தாவீது ஒரு கவிஞர் என்பதை தாண்டி தேவ ஆவியானவரின் ஏவதல் பெற்றவர். ஆக, தாவீது ஆலயம் பற்றிப் பாடியதில் ஆச்சரியப்படுவதற்கு ஒன்றுமில்லை. ஒரு 700 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு இயேசு எப்படிப் பாடுகள் படிவார் என்பதை ஏசாயா தீர்க்கள் முன்னறிவிக் கவில்லையா? [ஏசாயா 53] அது போல் தான்.

தன் குமாரன் சாலமோன் நாட்களில் எருசலேம் கட்டப்படும் என்பதையும், பக்தியுள்ள யூதர்கள் பாரின் பல பகுதிகளிலிருந்தும் மே மா சே யி ன் பி ர ம ா ண த் தி ன் ப டி மு ன் று மு க் கி ய ப் பண்டிகைகளுக்கு எருசலேம் நோக்கி வருவார்கள் என்பதையும் தன் ஆன்மீகக் கண்களால் கண்டு, அப்படி வரப்போகிறவர்களோடு தன்னையும் இணைத்துக்கொண்டு, அவர்களின் ஒட்டுமொத்த குரலாக மாறி 122 - ம் சங்கிதத்தைப் பாடிப் பரவசமடைத் துள்ளார். புரிகிறதா?

இச்சிறப்பான சங்கிதத்துக்குள் போகும் முன்பாக, நமது வழக் கத்தின் படி சில பின்ன ஈரி காரி யங் க ன எத் தெரிந்துகொள்ள முயற்சிப்போம்.

எருசலேமுக்கான இன்னொரு பெயர் சீயோன். எப்படிப் புதிய ஏற்பாட்டில் ராஜ்ஜியம் மற்று சபை ஆகிய வார்த்தைகள் ஒன்றுக் கொன்று மாற்றாக பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதோ அதுபோன்று. பரலோக தேவன் தன்னுடைய பிரசன்னத்தை தன்னுடைய ஜனங்களுக்கு இப்புழுமியில் வெளிப்படுத்தத் தெரிந்து கொண்ட இடம் தான் எருசலேம். ஒரு காலத்தில் கானானின் பூர்வக் குடிகளில் ஒரு குடியாகிய எழுசியருக்குச் சொந்தமான பூழி. யோசுவாவின் தலைமையின் கீழ் கானான் தேசம் மேற்கொள்ளப்பட்டு, தேசம் இஸ்ரவேலின் கோத்திரங்களுக்குப் பங்கிடப்பட்ட போது, எருசலேம் யூதாவின் பங்கில் நின்றது. ஆனால், யூதா கோத்திரத்தால் எழுசியரை தங்கள் மன்னிலிருந்து விரட்டியடிக்க முடியாமல் போனதால், அவர்கள் தொடர்ந்து

அவர்களுக்குள்ளாகக் குடியிருந்தார்கள் [யோசவா 15:63]. தாவீது ராஜாவாகும் வரை இந்திலை நீடித்துள்ளதாகவே தெரிகிறது. தன் ராஜ்யபாரத்தின் ஒரு கட்டத்தில் எருசலேமை வெற்றிகொள்ள தாவீது போன்போது, தாவீதை நோக்கி நீ இதற்குள் பிரவேசிப்பதில்லை என்றார்கள். ஆனாலும், தாவீது சீயோன் கோட்டையை பிடித்தான்; அது தாவீதின் நகரமாயிற்று [நாளா 11:5].

ஆசாரிப்புக்கவுடா வழிபாடு வழக்கத்தில் இருந்த நாட்களின் கடைசி அத்தியாயத்தில் தாவீது இருந்தாலும், தன் குமாரன் சாலமோனின் நாட்களில் பிரம்மாண்டமாய் எழும்ப இருந்த தேவாலயத்தின் மீதே அவருடைய சிந்தை இருந்துள்ளது. தன் ஆன்மீக மனதில் அநேகரைத் தன்னோடு இணைத்துக் கொண்டு அங்கு சென்று வழிபட ஆரம்பித்துவிட்டார் என்று தான் சொல்ல வேண்டும்.

இப்படிப்பட்ட சங்கீதத்திலிருந்து நமக்குத் கிடைக்கும் பாடங்கள் என்னவென்று இப்பொழுது பார்போம்.

I ஆராதிப்பது மகிழ்ச்சியானது (வசனம் 1,2)

கர்த்தருடைய ஆலயத்துக்குப் போவோம் வாருங்கள் என்பதிலிருந்து நமக்குக் கிடைக்கும் முதல் பாடம் கர்த்தரைத் தொழுதுகொள்வது மகிழ்ச்சிக்குரிய ஒன்று என்பது.

ஒன்றை நான் இங்கு ஒரு தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். பழைய ஏற்பாட்டில் ஆலயம் என்பது கட்டிடத்தைக் குறிக்கக்கூடிய வார்த்தை. ஆனால், புதிய ஏற்பாட்டுக்கு வரும்போது, அதன்பொருள் ஒட்டுமொத்தமாக மாறுகிறது. இவ்வார்த்தை கிறிஸ்தவர்களின் சர்வத்தையும் [கொரி 6:19], கிறிஸ்தவர்களின் கூடுகையையும், அதாவது சபையையும் குறிக்கிறது [கொரி 3:16,17]. ஆனால், இன்றைய கிறிஸ்தவ சமுதாயம் ஆலயம் என்பது கட்டிடத்தைக் குறிப்பதாகவே இன்னும் எண்ணிக் கொண்டுள்ளனர்.

தாவீது, தேவனைத் தொழுது கொள்வதினால் கிடைக்கும் மகிழ்ச்சி, கர்த்தருடைய ஆலயத்துக்குப் போவோம் வாருங்கள் என்னும் வார்த்தைகளைக் கேட்கும்போதே ஆரம்பமாகிறதாகச் சொல்கிறார். ஆலயம் கட்டி முடிக்கப்பட்டதைத் தன் கண்களால் காணாவிட்டாலும், அது எதிர்காலத்தில் நடக்கக் கூடியதாக இருந்தாலும், ஆலயம் போவோம் வாருங்கள் என்பது ஈர்ப்புச்

சொற்களாக மாறி அவருடைய உணர்வு கண்டத் தட்டி எழுப்பியிருக்கிறது. எப்படிப்பட்ட பக்தி பாருங்கள்!

சபை கூடுதல் சம்பந்தமாகவும், சபைக்கூடுதல் காரியங்கள் சம்பந்தமாகவும் நாம் இப்படிப்பட்ட பந்தியுணர்வு கொண்ட வர்களாக இருக்கிறோமா? ஏற்கனவே குறிப்பிட்டது போல ஆலயம் புதிய ஏற்பாட்டில் கர்த்தருடைய சபைக்கான ஒன்றாக இருக்கிறது. இந்த சபையைத்ததான் இயேசு தன் இருத்தத்தை விடையாகக் கொடுத்து சம்பாதித்தார் (அப் 20:28). அந்த இருத்தம் தான் மனிதனின் பாவங்களைக் கழுவி இரட்சிக்கிறது [யோவான் 1:7] அப்படி இரட்சிக்கப்பட்ட கிளிஸ்தவர்கள் சபை கூடி வருதலை விட்டுவிடக்கூடாதென்று கட்டளை பெற்றிருக்கிறோம் [எபி 10:25]. அப்படியானால், சபை மற்றும் சபை கூடுதல் என்னும் வார்த்தைகளைக் கேட்கும்போது அவை எப்படிப்பட்ட அதிர்வை நம் பக்தி மனதில் ஏற்படுத்துகிறது? தாவீது ஆலயம் என்ற வார்த்தையையும், ஆலயத்துக்குப் போவோம் என்னும் சொற் றொடரையும் கேட்ட போது பெற்றுக் கொண்ட குதாகல உணர்வு நமக்கு ஏற்படுகிறதா?

அருமையானவர்களே! ஒர் 24/25 வாரங்கள் மூடப்பட்டிருந்த சபைக் கூடங்கள் இப்பொழுது திறக்கப்பட்டதால் மாத்திரம் தாவீதின் இன்ப அனுபவம் வரக்கூடாது. மாறாக, வாரங்தோறும் சபையாகக் கூடும்போதும், வாரத்தின் இடைப்பட்ட நாட்களில் சபையாகக் கூடும் வாய்ப்புக் கிடைக்கும்போதும் தாவீதின் மகிழ்ச்சி உணர்வு ஏற்பட வேண்டும். சொல்லப்போனால், அதைவிட அதிகம் வேண்டும். ஏனெனில், தாவீது எருசலேம் தேவாலயம் கட்டப்பட்டதைக் காணவில்லை. நாமோ எருசலேமின் சபை, தேவத்திட்டத் தின்படியும், இயேசு வாக்காளித்தபடியும் பெந்தெடுகொல்தே நாளில் ஆரம்பிக்கப்பட்டதென்பதை வேத ஆதாரங்களுடன் நிதர்சனமாகக் காண்கிறோம். இவைகளைப்படியும் ஆவிக்குரிய நிதியில் நம்மை மேலான பார்வை கொண்டவர்களாக மாற்ற வேண்டும்.

சங் 122:2 ம் வசனத்தில், தாவீது பெற்றுக் கொண்ட ஆனந்த அனுபவத்தை இன்னும் ஒருபடி மேலே சென்று சொல்வதைப் பாருங்கள். எருசலேமே உன் வாசல்களில் எங்கள் கால்கள் நிற்கலாயிற்று என்று. அதாவது, தேவாலயம் இருக்கும் பட்டணத்து வாயிலை அடையும் போதே மகிழ்ச்சி கரைபுரண்டு ஒடுகிறதாம். என்ன மனிதனே தாவீது! நாமெல்லாம், இவன் கிட்ட நிற்கக் கூட லாயக்கில்லை போலுள்ளதே. இவனிடம் காணப்பட்டது தேவ பக்தியா? அல்லது தேவ பித்தா?

என் இருதயத்துக்கு ஏற்ற தாசன் என்னும் பெரும்பேறு இவனுக்குச் சும்மா கிடைத்துவிடவில்லை என்பது மட்டும் நிச்சயம். இனி மேலாகிலும், ஆராதனை சம்பந்தமான நம்முடை மனநிலையில் மாற்றம் பெற்று, தேவனைத் தொழுவதை சிலாகித்து அனுபவிக் கிறவர்களாக மாறுவோம்.

II ஆராதனை கூருகை முக்கியமானது (வசனம் 3-5)

கர்த்தருடைய ஆலயத்துக்குப் போவோம் வாருங்கள் என்பதிலிருந்து நமக்குக் கிடைக்கும் அடுத்த பாடம் கர்த்தரைத் தொழுது கொள்ளும்படி தேடிப்போக வேண்டும் என்பது

ஆராதனைக் கூடுடைக்கையை மற்றும் ஆராதிப்பதற்கான இடத்தைத் தேடிப்போக வேண்டுமென்று சொல்லும்போது ஒன்றை நான் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். பழைய ஏற்பாட்டு ஆராதனை முறைக்கும், புதிய ஏற்பாட்டு ஆராதனை முறைக்கும் வேறுபாடு உண்டு. பவுலடியார் புகழ்பெற்ற மார்ஸ் மேடைப் பிரசங்கத்தில், உலகத்தையும் அதிலுள்ளயாவற்றையும் உண்டாக்கின தேவனானவர் வானத்திற்கும், பூமிக்கும் ஆண்டவராயிருக்கிறபடியால் கைகளினால் கட்டப்பட்ட கோவில்களில் அவர் வாசம் பண்ணுகிறதில்லை என்பதைக் கொள்வுபடுத்தியுள்ளார் (அப். 17: 24). ஆக, புதிய ஏற்பாட்டு உபதேசத்தில் கட்டிடம் ஒருபோதும் முக்கியமல்ல. இதை நாம் முதலில் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

சரி, தாவீது ஏருசலேம் தேவாலயத்தைக் குறிப்பிடுவதற்கு முன் எருசலேம் குறித்துப் பேசுகிறார். எருசலேம் இசைவினைப்பான நகரம் என்று. இவ்வார்த்தையின் பொருஞ்கு நிகரான வார்த்தை யாத்திராகமம் 26:11-ல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அதாவது, ஐம்பது வெண்கலக் கொக்கிகளைச் செய்து, கொக்கிகளைக் காதுகளில்மாட்டி, ஒரே கூடாரமாக அதைக் இணைத்து விடுவாயாக என்று. தேவனுக்கான ஆசிரிப்புக் கூடாரம் செய்வதற்குத் தேவையான சிறப்பு ஞானத்தை யூதா கோத்திரத்து பெசலவெயல்-க்கும், தாண் கோத்திரத்து அகோவியாப் புக்கும் தேவன் தந்தார் (யாத் 31:2,6) ஆசரிப்புக் கூடாரத்திற்கு தேவன் தந்த சிறப்புக் கவனத்தை தேவாலயம் அமையவிருந்த ஏருசலேம் நகருக்கும் தேவன் தந்திருக்கிறார். தேவனுக்கான ஜன்று மிகச் சிறந்ததாக இருக்க வேண்டுமென்று தேவன் விரும்புவதை நாம் தெரிந்து கொள்வது நல்லது.

இந்த இசைவினைப்பான நகரத்திற்கு பக்தியுள்ள யூதர்கள் தேசத்தின் சகல எல்லைகளிலுமிருந்து பாடலுடன் பயணம்

பண்ணி, தேவனுக்கு நன்றி சொல்லும்படி எருசலேம் தேவாயத்துக்கு வருவார்கள். இந்த இசைவு என்கிற வார்த்தை எருசலேம் சபையாகிய கர்த்தரின் சபை சம்பந்தமாகவும் பயன்படுத்தப்பட்டிருப்பதைப் பாருங்கள், அவர் மேல் மானிகை முழுவதும் இசைவாய் இணைக்கப்பட்டு, கர்த்தருக்குள் பரிசுத்த ஆலயமாக எழும்புகிறது என்று. பாருங்கள் ஆசரிப்புக் கடூரத்திற்கு இசைவு என்ற வார்த்தை உள்ளது. எருவலேம் தேவாலயம் சம்பந்தமாகவும் இசைவு என்ற வார்த்தை உள்ளது. புதிய ஏற்பாட்டு சபைக்கும் இங்கே இசைவு என்ற பதம் உள்ளது. ஆசரிப்புக் கடூரத்திற்கான தேவருானம் பெசலெயேல் அகோவியாப் லூலம் வெளிப்பட்டது. எருசலேமுக்கும், எருசலேம் தேவாலயத்துக்குமான தேவ ஞானம் தாலீது லூலம் வெளிப்பட்டது. இங்கே கர்த்தருடைய சபைக்கான தேவருானம் இயேசு கிறிஸ்து மூலமாய் வெளிப்பட்டிருள்ளது (எபே.3:9-11).

இஸ்ரவேல் மக்கள் தேவனுக்கு நன்றி செலுத்தும்படி ஆசிரிப்புக் கவடாரத்தைத் தேடியும், ஏருசலேம் தேவாலயத்தைத் தேடியும் போவது அவசியமானால், பக்தியுள்ள கிறிஸ்தவர்கள் பரிசுத்த ஆலயமாகிய சபைக்கு நன்றி சொல்லும்படியாக வருவது எவ்வளவு அவசியம் என்று பாருங்கள். பழைய ஏற்பாட்டு பக்தியுள்ள இஸ்ரவேலர்கள், புதிய ஏற்பாட்டு ஆவிக்குரிய இஸ்ரவேலர்களாகிய கர்த்தருடைய சபைக்கு முன்னடையாளமானவர்கள். இது குறித்து எபிரேய ஆசிரியர், நீங்களோ சீயோன் மலையினிடத்திற்கும், ஜீவனுள்ள தேவனுடைய நகரமாகிய பரம ஏருசலேமினிடத்திற்கும்.... சர்வ சங்கமாகிய சபையினிடத்திற்கும்..... வந்து சேர்ந்தீர்கள் [எபி.12:22-24] என்று கவறுகிறார்.

அந்நாட்களில் தேவனுக்கு நன்றி கூற ஏருசலேம் தேவாலயம் சென்றவர்கள் போகிற போக்கில் அதைச் செய்யவில்லை. அதற்காக நாட்களை, பொருளை, உழைப்பை செலவு செய்து, பிரயாசைகள் பல எடுத்து அங்கு போய் சேர்ந்தார்கள். இருங்கிற இடத்தில் எவ்வித முயற்சியும் இல்லாமல் அதைச் செய்ய விரும்ப வில்லை. ஆனால், இன்றைக்கு சுப்பாகத் சுவடிவருவதற்கு எவ்வித பிரயாசையும் தேவையில்லையென்று பலர் எண்ணுகிறார்கள். சுப்பாகக் கூடி தேவனை மகிழ்ச்சி பெற தீர்த்தம், பொருளையும், உழைப்பையும் கொடுக்கவும் ஆசையில்லை. கொரோனா பொது முடக்க காலத்தில் சுப்பாகக் கூடி வராமல் இருந்த நிலைமையே சுகமான

அனுபவமாகப் பலருக்கு மாறிவிட்டது. வீடுகளிலேயே ஜெபித்தால் போதும் என்ற எண்ணம் மேலோங்குகிறது. தவறு, தவறு. தேவனிடத்தில் பெற்ற ஏராளமான ஆவிக்குரிய ஆசிர்வாதங்களுக்கும், சரிர் நன்மைகளுக்கும் நன்றி கூறப் பிரயாச எடுத்து, சபை கூடும் இடத்திற்கு ஒடிவந்து பரிசுத்தவான்களோடு சேர்ந்து தேவனைத் தொழுது கொள்ள வேண்டும். வஞ்சிக்கப்பட்டு விடக் கூடாது.

III ஆராதிப்பது ஆசிர்வாதமானது [6-9]

கர்த்தருடைய ஆலயத்துக்குப் போவோம் வாருங்கள் என்பதிலிருந்து நமக்குக் கிடைக்கும் இன்னொரு பாடம், கர்த்தரைத் தொழுது கொள்வது ஆசிர்வாதமானது என்பது.

ஆசிர்வாதம் என்பது தேவ கிருபையின் ஈவு. பழைய ஏற்பாட்டில் ஆசிர்வாதமானது தேவனால் கொடுக்கப்படும் சரிர் நன்மைகள் சம்பந்தமானதாகப் பேசப்பட்டுள்ளது. [ஆதி.33:11; உபா.28:2, நீதி.10:22]. ஆனால், புதிய ஏற்பாட்டுக்கு வரும் போது, நற்செய்திக்குக் கீழ்ப்படிவதால் கிடைக்கும் ஆவிக்குரிய அனுசலைங்களாகப் பார்க்கப்பட்டிருக்கிறது. [எபே.1:3].

இந்த வசனப் பகுதியில் எருசலேமின் சமாதானத்திற்காக ஜெபியுங்கள் என்று எல்லோரையும் பார்த்துச் சொல்லுகிறார். இப்படிச் சொல்லுகிற கையோடு தானும் எருசலேமுக்காக வேண்டுதல் செய்கிறார். தேவனுக்கான பட்டணமாக, தேவப் பிரசன்னம் ஆலயத்தில் வெளிப்படும் இடமாக எருசலேம் இருப்பதால் தேவனுடைய ஐனங்கள் எருசலேம் மீது சிறப்பு அக்கறை கொண்டவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்கிறார். ஏனெனில், எருசலேம் சரித்திரத்தின் பல கட்டங்களில் எதிரிகளின் தாக்குதலுக்கு உள்ளான நகரமாக இருந்துள்ளது. தானிது அதை வெற்றி கண்டதற்குப் பிறகு எல்லாம் முடிவுக்கு வந்துவிட்டதாக நினைக்கவில்லை. ஆகவே, ஆபத்துக்கள் வந்தாலும் அது எருசலேமைப் பாதிக்காதபடி கர்த்துர் பார்த்துக் கொள்ளும் படியாய் மன்றாடக் கேட்கிறார். ஏனெனில், எருசலேமின் சமாதானம் எருசலேமுக்குப் போகிறவர்களின் சமாதானத்தோடு சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறது. அப்போஸ்தலன் யோவான் பிரியமானவரே உன் ஆத்துமா வாழ்கிறதுபோல நீ எல் ல ர வற் றி லு ம் வ ர ழ் ந் து ச க ம ர யி ரு க் கு ம் ப டி வேண்டுகிறேன் [III யோவான் 2] என்றார். இங்கே ஆவிக்குரிய இல்லரே வெளி வாழ்வும், சுகமும் ஆத்து மாலே வாடு சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறது. அங்கே, சரிர் இஸ்ரவேலின் வாழ்வும், சுகமும் எருசலேமின் சமாதானத்தோடு சம்பந்தப்பட்டிருந்தது.

வசனம் 8-ல், என் சகோதரர் நிமித்தமும், என் சிநேகிதர் நிமித்தமும், உம்பில் சமாதானம் இருப்பதாக என்பேன் என்று கூறுகிறார். தன்னோடிருப்பவர்களின் நலனில் கொண் டிருந்த கரிசனனையை இது வெளிப்படுத்துகிறது. பழைய ஏற்பாட்டின் காலத்தில் வாழ்ந்திருந்தாலும், புதிய ஏற்பாட்டு தாவிது சிந்தை கொண்டவராக தாவிது இருந்துள்ளார். அவனவன் தனக்கான வைக்களையல்ல, பிறருக்கானவைக்களையும் நோக்குவானாக [பிலி.2:4] என்பதை செயல்படுத்தியுள்ளார். ஆனால், நம்முடைய ஜெபங்கள் நம்மையும், நம் குடும்பத்தையும் சுற்றி வருவதோடு நின்று விடுகிறதே! சரியாக இருக்குமா?

வசனம் 6-ல், உன்னனச் சிநேகிப்பவர்கள் சுகித்திருப்பார்களாக என்று கூறுவதை கவனிக்க வேண்டும். ஏருசலேமைச் சிநேகிப்பவர்களுக்கு சுகம் உண்டென்றால், ஏருச லேமின் சபையைச் சிநேகிப்பவர்களுக்கு சுகம் இல்லாமல் போய் விடுமா? இன்று நம்முடைய ஏருசலேமாக புதிய ஏற்பாட்டு சபை உள்ளது. இந்தப் புதிய ஏற்பாட்டு சபையில் நாம் ஆவியோடும், உண்மையோடும் [யோவான் 4:24] சுவடி வந்து தேவனைத் துதித்து ஆராதிக்க வேண்டும். சபை சுவடி வருகிறவர்கள் ஏருசலேம் போல் இசைவினைப்பானவர்களாக இருக்க வேண்டும். அதாவது, தேவ அன்பால் இனைக்கப்பட்டவர்களாக, ஒருவரிலொருவர் கொண்ட அன்பால் இனைக்கப்பட்டவர்களாக, தேவ வார்த்தைகளை நேசித்து அதற்குக் கீழ்ப்படிவதில் ஒருமன முள்ளவர்களாக, சபைக்காக தேவன் கொடுத்த வேலைகளை நிறைவேற்றுவதில் முனைப்புள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும்.

அருமையானவர்களே! இதை நாம் செய்யத் தயாரா? சர்ரி இ ஸ் ர வே ல ர் க ள் கி ழ் ப் ப டி ந் து ந ட ந் த போ து , சமாதானத்தையும், செழிப்பையும், பாதுகாப்பையும் கட்டளை யிட்ட தேவன், தேவனை ஆவியோடும், உண்மையோடும் தொழுது அவர்சித்தம் செய்யும்போது ஆசிர்வதிக்காமல் விட்டு விடுவாரா? சீகங் என்னும் நாமத்தினிமித்தம் இந்தச் சிறியில் ஒருவனுக்கு ஒரு கலசம் தன்னீர் மாத்திரம் குடிக்கக் கொடுக்கிறவனும் தன் பலனை அடையாமல் போகான் என்று மெய்யாக வே உங் க ஞுக்கும் சொல்லுகிறேன் என்று இயேசுவானவர் கூறியுள்ளாரே! [மத்.10:42].

ஆகையால், நாம் எந்தச் சூழலிலும் தேவச் சித்தம் நிறைவேறும்படி நம்மை ஒப்புக்கொடுப்போம். குறிப்பாக, சபைசுவடி வருவதால் கிடைக்கும் சர்ரி நன்மைகளையும், ஆவிக்குரிய ஆசிர்வாதங்களையும் உள்ளாங்கி பரிசுத்த ஆலயத்துக்கு பக்தி வினாயத்தோடு புறப்பட்டுப் போவோம். தேவன் நம்மை ஆசிர்வதிப்பாராக! ஆமென்று!

ஏற்றுக்கொள்ளப்படத்தக்க ஆராதனை

Bro. J.C. சோட்

வேதாகமத்தை விசுவாசிக்கிறேன் என்று சொல்லிக் கொள்ளுகிறவர்கள் வேதாகமம் போதிக்கிறபடி தேவனை ஆராதித்தால், எல்லோரும் ஒரே விதமாகத்தான் ஆராதிப்பார்கள். வேதாகமம் அறியாமையுள்ள ஆராதனையையும் (அப்போஸ்தலர் 17:23), விணைன் ஆராதனையையும் [மத்தேயு 15:9] பேசுவதோடு நின்று விடாமல் தேவனுடைய போதனையின்படி ஆவியோடும், உண்மையோடும் தேவனிடத்திற்கு ஏற்றுக்கப்படும் மெய்யான ஆராதனை பற்றியும் பேசுகிறது (யோவான் 4:2,24). கிறிஸ்தவர்கள் வாரத்தின் முதல் நாள்தோறும் தேவனை ஆராதிக்கும்படி ஒன்று கூட வேண்டும். வாரத்தின் முதல் நாளிலே அப்பம் பிட்கும்படி சீஷர்கள் கூட வந்திருக்கக யில் பவுல் மறு நாளிலே புறப்படவேண்டுமென்றிருந்து, அவர்களுடனே சம்பாஷித்து, நூராத்திரி மட்டும் பிரசங்கித்தான் [அப்.20:7]. இவைகளெல்லாம் தேவனுடைய வாரத்தையில் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கும் ஆராதனையின் பங்குகள்.

1.கிறிஸ்தவர்கள் தேவனுடைய வாரத்தைகளைப் படிக்க ஒன்று கூடி வரவேண்டும்.

வேத வாக்கியங்களை ஆராய்ந்து பாருங்கள்; அவைகளால் உங்களுக்கு நித்திய ஜீவன் உண்டென்று எண்ணுகிறீர்களே. என்கைனக்குறித்துச் சாட்சிகொடுக்கிறவைகளும் அவைகளே (யோவான் 5:39). அந்த பட்டணத்தார் மனோ வாருஞ்சயாய் வசனத்தை ஏற்றுக்கொண்டு, காரியங்கள் இப்படியிருக்கிறதா என்று தினந்தோறும் வேத வாக்கியங்களை ஆராய்ந்துப் பார்த்த தினால், தெசலோனிக்கேயில் உள்ளவர்களைப் பார்க்கின்று நற்குணசாலி களாயிருந்தார்கள் [அப். 17:11]. கிறிஸ்து இயேசுவைப் பற்றும் விசுவாசத்தினாலே உன்னை இரட்சிப்புக் கேற்ற ஞானமுள்ளவனாக்கத்தக்க பரிசுத்த வேத எழுத்துக்களை நீசிறுவயது முதல் அறிந்தவனென்றும் உனக்குத் தெரியும் [பதிமோ.3:15]

2.கிறிஸ்தவர்கள் இழபிக்கவேண்டும்.

அவர்கள் அப்போஸ்தலரை ஒப்பேதேசத்திலும் அந்தியோந்நியத்திலும், அப்பம் பிட்குதலிலும், ஜெபம் பண்ணுதலிலும் உறுதியாய்த் தரித்திருந்தார்கள் [அப்போஸ்தலர் 2:42].

3. கிறிஸ்தவர்கள் ஆராதனையில் இசைக்கருவிகள் இல்லாமல் பாடவேண்டும்.

சங்கீதங்களினாலும், கீர்த்தனை களினாலும், ஞானப் பாட்டுகளினாலும் ஒருவருக்கொருவர் புத்தி சொல்லிக்கொண்டு உங்கள் இருதயத்தில் கர்த்தரைப் பாடிக் கீர்த்தனம்பண்ணி [எபேசியர் 5:19]. கிறிஸ்துவின் வசனம் உங்களுக்குள்ளே சகல ஞானத்தோடும் பரிபூரணமாக வாசமாக யிருப்பதாக ; சங்கீதங்களினாலும் ஞானப்பாட்டுகளினாலும் ஒருவருக்கொருவர் போதித்து புத்திசொல்லிக் கொண்டு உங்கள் இருதயத்திலே கர்த்தரை பக்தியுடன் பாட [கொலோ 3:16]. புதிய ஏற்பாட்டில் சபையில் தேவனை துதித்துப் பாடுவது தொர்பாக சில வசனங்கள், அவைகளில் உண்டு. ஆனால், ஒரு வசனம் கூட இசைக்கருவிகளுடன் தேவனை துதிப்பதை முன் உதாரணமாகக் காட்டுவதில்லை.

4. கிறிஸ்தவர்கள் கர்த்தரையை பந்தியில் பந்தீகற்க வேண்டும்.

அவர்கள் போஜனம் பண்ணுக்கையில், இயேசு அப்பத்தை எடுத்து, ஆசீர்வதித்து, அதைப்பிட்டு சீஷர்களுக்குக் கொடுத்து நீங்கள் வாங்கிப் புசியுங்கள், இது என்னுடைய சரிமாய் இருக்கிறது என்றார். பின்பு, பாத்திரத்தையும் எடுத்து, ஸ்தோத்திரம் பண்ணி அவர்களுக்குக் கொடுத்து : நீங்கள் எல்லோரும் இதிலே பானம் பண்ணுங்கள் : இது பாவமன்னிப்புண்டாகும் படி அநேகருக்காகச் சிந்தப்படுகிற புது உடன்படிக்கைக்குரிய என்னுடைய இருத்தமாயிருக்கிறது [மத். 2:6:26-28]. வாரத்தின் முதல் நாளிலே அப்பம் பிட்கும் படி சீஷர்கள் கூட வந்திருக்கையில், பவுல் மறுநாளிலே புறப்படவேண்டுமென்றிருந்து அவர்களுடனே சம்பாசித்து நடுராத்திரி மட்டும் பிரசங்கித்தான் [அப். 20:7].

5. கிறிஸ்தவர்கள் தங்கள் வருமானத்திலிருந்து காணிக்கை கொடுக்க வேண்டும்.

நான் வந்திருக்கும் போது பணங்குசேர்க்குதல் இராதபடிக்கு, உங்களில் அவனவன் வாரத்தின் முதல் நாள்தோறும், தன் வரவுக்குத்தக்கதாக எதையாகிலும் தன்னிடத்திலே சேர்த்து வைக்கக்கடவுன் [1 கொரி. 16:12]. அவனவன் விசனமாயுமல்ல கட்டாயமாயுமல்ல, தன் மனதில் நியமித்தபடியே கொடுக்கக் கடவுன் ; உற்சாகமாய்க் கொடுக்கிறவனிடத்தில் தேவன் பிரியமாயிருக்கிறார் [II கொரி. 9:7]. சபை கூடிவருத்தலைச் சிலர் விட்டு விடுகிறது து போல நாமும் விட்டு விடாமல் , ஒருவருக்கொருவர் புத்தி சொல்லக்கடவோம் ; நாளானது திருமதை ஆசான்

சமீபித்து வருகிறதை எவ்வளவாய்ப் பார்க்கக்கிறீர்களோ அவ்வளவாய்ப் புத்தி சொல்ல வேண்டும் (எபிரேயர் 10:25).

எபிரேய எழுத்தாளர் எச்சரித்தபடியே, கர்த்தருடைய ஜனங்கள் சபை கூடிவருத்தலை ஒரு போதும் விட்டு விடக்கூடாது. மேற்கொல்லப்பட்ட ஆராதனைப் பங்குகளில் பங்கேற்க கிறிஸ்தவர்கள் வாரத்ததின் முதல் நாள்தோறும் அதாவது ஞாயிற்றுக்கிழமை சபை கூடவரவேண்டும். இதில் ஒரு பங்கு கூட விடப்பவங்கூடாது. ஒன்று கூட சேர்க்கப்படவுங் கூடாது. இவ்விதமாக மாத்திரமே தேவனை உண்மையாக ஆராதிக்க முடியும்.

அனுப்பும் தேவன்

இதேவன் மோசேயை பார்வோனிடத்தில் அனுப்பினார் [யாத். 3:10].

இதேவன் நாத்தானைனத் தாவீதினிடத்தில் அனுப்பினார் [II சாமுவேல் 12:15].

இதேவன் யே ராவான் ஸ்நானை கை யூதர் களிடத்தில் அனுப்பினார் [மத்தேயு 3:1-2].

இதேவன் இயேசு கிறிஸ்துவை இவ்வுலகத்றகு அனுப்பினார் [கலா. 4:4; I தீமோ 2:6].

கீவனுடைய அங்கீகாரம்

இதேவன் கிறிஸ்துவின் அற்புத அடையாளங்களை அங்கீகிறத்தார் [அப். 2:22,23].

இதேவன் கிறிஸ்துவின் போதனைகளை அங்கீகரித்தார் [எபி. 1:1-3].

இதேவனானவர் கிறிஸ்து ஜனங்களை இருசிப்பதை அங்கீகரித்தார் [மத். 1:21].

எதை விட்டுச் செல்வீர்கள்?

Sis. ரேஷன் இராஜநாயகம்

கிறிஸ்துவக்குள் பிரியமான சகோதரிகளுக்கு ஸ்தோத்திரம். கர்த்தராகி ய இயே கு கி றி ஸ்து வி ன் நா மத்தி னா லே வாழ்த்துதல்களைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

காலங்காலமாய் இந்த உலகத்தை விட்டு கடந்து சென்ற ஆண்கள், பெண்கள் எண்ணிலடங்காதவர்கள் என்பது அனைவரும் அறிந்ததே. மரித்தவர்களின் கல்லறைகள் நினைவுச் சின்னங்களாக உலகெங்கும் காணப்படுகிறது. வாழ்ந்து மரிக்கும்போது வெறுமனை கடந்து சென்று விடுகிறோமா? அல்லது எதையாகிலும் பிறர் பின்பற்றும் வகையில் விட்டுச் செல்கிறோமா? அனைவருக்கும் ஒரு நாள் நியலிக்கப் பட்டிருக்கிறது. கட்டாயம் சந்தித்தே ஆக வேண்டும். [எபி:9:27]. மாபெரும் நியாயத்திர்ப்பு நாள் வந்து கொண்டுள்ளது (அப்: 17:30,31); [ரோமர்:14:12]; [II கொரிஃ:5:10,11]. ஆயத்த மாகவோ, அல்லது ஆயத்தமில்லாமலோ அந்த நித்தியத்திற்குள் சென்றே ஆக வேண்டும் [ஆமோ 4:12;] [யோ:14:1-6]. ஆயத்த மாயிருக்கிறது.

நாம் செய்யும் செயலுக்கும், நாம் பேசும் பேச்சுக்கும், நாம் செய்யும்படி தெரிந்து கொள்பவைகளுக்கும் நாம் மிகவும் முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டியது மனிதர்களாகிய நம்மடைய பொறுப்பாக உள்ளது. [உபா:30:15, யோசவா: 24:15]. ஒருபுறம் சிந்தித்துப் பார்த்தால், இந்தப் யூமியை விட்டு ஒருவர் கடந்து போனாலும் ஒரு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தி விட்டுச் செல்ல முடியும் [எபி:11:4]. ஆபேல், பல ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன் கடந்து சென்றாலும் இன்றும் பேசிக் கொண்டிருக்கிறார். எனவே, இந்த உலகத்தை விட்டு கடந்து சென்றாலும் நீங்கள் பேசலாம், பேசக் கூடிய வாய்ப்பு இருக்கிறது.

இதை வாசிக்கும் அருமையானவர்களே, நீங்கள் எதை விட்டுச் செல்கிறீர்கள்? சில கேள்விகளை எழுப்புவோம்.

1. உங்களுக்குப் பின்பு பாவம் நிறைந்த உங்களுடைய வாழ்க்கை கடைய விட்டுச் செல்கி றிர்களா? எந்த சட்டத்திட்டங்களுக்கும் ஒத்துப்போகாத, மனிதனுக்கும், தேவனுக்கும் எவ்விதத்திலும் கழிப்படியாத ஒரு வாழ்க்கையை விட்டுச் செல்கிறீர்களா? யோராம் ராஜா விரும்புவாரில்லாமல் இறந்து

போனான் என்று II நாளா 21:20 – ல் வாசிக்கிறோம் யோசியாவின் குமாரனாகிய யோசாக்கீம் ராஜாவின் மரணத்தை குறித்து எரேபியா [22:17 – 19] வரை வாசித்து ப் பார்க்கும் போது மிகவும் பயங்கரமாயிருக்கிறது. தயவுசூர்ந்து வசனப் பகுதிகளை வாசித்துக் கொள்ளும்படியாய் உங்களை அன்போடு கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஒரு கழுதை புதைக்கப்படுகிற வண்ணமாய் அவன் எருசலையின் வாசல்களுக்கு வெளியே இழுத்தெறிந்து புதைக்கப்படுவான் என்று எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

மற்றொரு காட்சியும் நம் கண்களுக்கு முன் வைக்கப் படுகிறது. யெரூபெயாம் மிகவும் பொல்லாத ராஜா அவனுடைய குழந்தைகளில் ஒன்று அதுவும் சின்ன வயது குழந்தை - மரியாதையாக அடக்கம் செய்யப்படுகிறது. [இராஜா 14:10-13]. பெற்றொர்களே, உங்கள் பின்னைகளுக்கு முன்பாக என்ன உதாரணத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்? [எபே:6:1-4].

2. எல்லோரும் ஒரு வல்லமையான நல்ல உதாரணத்தை பின் சந்ததிக்கு விட்டுச் செல்ல வேண்டும். இதைத்தான் இயேசு கிறி ஸ்து அப்படி யே நமக்கு விட்டுச் சென்றிருக்கிறார். தம்முடைய அடிச்சுவடுகளைத் தொடர்ந்து வரும்படி உங்களுக்கு மாதிரியைப் பின் வைத்துப் போனார் [பேதுரு 2:20-25] நம்முடைய நான்பர்கள், நம்முயலத்தார், கிறிஸ்தவுக்குள் நம் சகோதரர்களுக்கு நம் நல்ல முன்மாதிரிகள் தேவைப்படுகிறது [மத்த:5:16] இப்படியாக நம் வெளிச்சம் பிறர் முன் பிரகாசிக்க வேண்டும். உண்மையில், நாம் சென்றபிறகு, பிறர் நம்மைப் பார்க்க முடியும்.

3. அன்பானவர்களே! நாம் ஒரு நீதியுள்ள, பக்தியுள்ள கிறிஸ்தவக் குடும்பத்தை விட்டுச் செல்கிறோமா? நீதியை பிரசங்கித்த வனாகிய நோவா [பேது:2:5] என்று வாசிக்கிறோம். இந்த பிரசிங்கியார் தன்னையும், தன்னோடே கூட ஏழு பேரையும் காப்பாற்றினான். [பேது : 3:20 – 21]. நோவா தோற்றுப் போனவனா? இல்லவே இல்லை!! நம் குடும்பத்தை சமாளித்து அவர்களைக் காப்பாற்றி விட்டால், நிச்சயம் நல்லதாகவே மற்ற வற்றை செலப்படுத்த முடியும்! நோவாவைப் போல செயல்பட ஜெபிப்போம்! மற்றவர்களை இரட்சிக்க வேண்டும் என்று மிகுந்த அக்கறை காட்டும் ஒருவர் தன்னை இரட்சித்துக் கொள்ள மறந்து விடுகிறார்! அனைத்து அப்பா, அம்மாக்களை கிறிஸ்தவர்களாக மாற்ற உற்சாகப்படுத்துவோம். [மத்த:28:18-20 ; மாற்: 15:15-16 ; லுக்கா 24:46-47 ;] அப் 2:36-38 ; ரோமா 6:3-4]

4. அன்பானவர்களே, அய்லகத்தார்களே, நம்முடைய ஞானமுள்ள, அறிவுறையான வார்த்தைகளை நம் குழந்தைகள், பேரக் குழந்தைகளுள்ளாக ஊன்றி சோதனையான நேரங்களில் அவைகளை நினைத்து பெலன் கொள்ளும்படியாக

பேசியிருக்கிறோமா? விடை ஊன்றுகிற காலம் இது! அர்த்தமுள்ள நினைவுகளை ஒவ்வொருவரும் கட்டிக் கொண்டிருக்கிறோம். நாம் கடந்து சென்ற பிறகு, நாம் கொடுத்த ஆலோசனைகள், அறிவுரைகள், அபிப்பராயங்களை நம் பிள்ளைகள் எண்ணிப் பார்ப்பார்களா? நம் பிள்ளைகள் பேசிய வார்த்தைகளை எத்தனை முறை நாம் இப்போது நினைத்துப் பார்க்கிறோம்?

5. நாம் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பதால் இந்த உலகத்திற்கு ஏதாவது நன்மை இருக்கிறதா? அல்லது நம்மால் அனேகர் யாதிககப் படுகிறார்களா? நம் முயற்சியாலும், நம் வாழ்க்கையாலும் நாம் சார்ந்திருக்கும் சபை நன்மையாகிறதா? அல்லது நம்மால் சபை பாதி கப்படுகிறதா? கருத்து வேறு பாட்டை விடைக்கிறோமா? சமாதானத்தையும், நல்லிணக்கத்தையும் விடைக்கிறோமா? நீங்கள் பிறரால் எவ்விதம் நினைத்துப் பார்க்கப்படுவீர்கள் தலைவலியாகவா? குறை பேசுபவர்களாகவா? குற்றம் கண்டுபிடிப்பவராகவர்களாகவா? சமாதானம் பண்ணுகிறவராகவா? (நிதி:6:16-19; மத்த:9; பிலி 1:27; I கொரி 1:10).

யோசவா அற்புதமான ஒரு முன் உதாரணத்தை விட்டுச் சென்றிருக்கிறார். யோசவா உயிரோடிருந்த சகல நாட்களிலும், கர்த்தர் இஸ்ரவேலுக்குச் செய்த அவருடைய கிரியைகள் யானையும் அறிந்து யோசவாவுக்குப் பின்பு வெருநாள் உயிரோடிருந்த மூப்புடைய சகல நாட்களிலும், இஸ்ரவேலர் கர்த்தரை சேவித்தார்கள் (யோசவா:24:31) இவைகளெல்லாம் நமக்கு போதனைகளாக எழுதிக் கொடுக்கப்படுவார்களு. (ரோமர் 15:4; I கொரி 10:11). யோசவா 110 ஆண்டுகள் வாழ்ந்து ஒரு கணமான மரணத்தை அடைந்திருக்கிறார் (யோசவா 24:29)

இதை வாசிக்கும் யாராவது கிழிஸ்துவின் சுவிசேஷக்திற்கு கீழ்ப்படியாமல் இருந்தால் உங்களுக்கு ஒரு வாய்ப்பு காத்துக் கொண்டிருக்கிறது. சந்தியத்தை கேட்டு தேவனுக்கு கீழ்ப்படியுங்கள் (I பேதுரு 4:17 II தெசலோ 1:7-9) மரித்துப் போனவர்களுக்கு மீண்டும் ஒரு வாய்ப்பே கிடையாது. இறந்த பிறகு ஆத்து மானை புனித ப்படுத்தும் இடம் என்று ஒன்றுமேயில்லை. ஞானி சாலமோன் இவ்விதமாகச் சொல்கிறார் மரமானது தெற்கே விழுந்தாலும், வடக்கே விழுந்தாலும், விழுந்த இடத்திலேயே மரம் கிடக்கும். (பிரசங்கி 11:3)

அருமையான சகோதரிகளே! மரணத்திற்கு பிறகு நாம் எதையுமே செயல்படுத்த முடியாது. கிருமையாய் கிடைக்கும் ஒவ்வொரு நாளிலும் நீதி செய்து பின் சந்ததி க்கு நன்மையானவைகளை விட்டுச் செல்வோம் பரவோகத்தின் தேவன் அதற்கு உதவி செய்வாரா! ஆமென்று!! ஆமென்று!! †

வாலிபர் பகுதி

என்ன செய்ய வேண்டும் ?

Dr. ஏபில் நாயகம்

பிரியமான வாலிபர்களே! இயேசுவின் நாமத்தில் வாழ்த்துக்கள். சர்வ வல்ல தேவன் நம் ஒவ்வொருவரின் வாழ்க்கையையும் தன்னுடைய கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருக்கிறார். அப்படிப்பட்ட தேவனுடைய சித்தம் நம் வாழ்வில் செயல்பட வேண்டும் என்ற ஆசை, நம் ஒவ்வொருவருக்கும் நிச்சயம் இருக்கும். ஏற்ற வேளையில் தேவன் நம்மை உயர்த்துவதற்கு அவருடைய பலத்த கரங்களுக்குள்ளாக நாம் அடங்கி இருக்கவேண்டும் என்று வேதம் நமக்கு அறிவுறுத்துகிறது. அப்படியானால், நம் முடிவையைக்கைக்கான சித்தம் அல்லது திட்டம் என்று தேவன் ஒன்றை வைத்திருக்க, அது நிறைவேற நம் பங்காக சில காரியங்களை நாம் செய்வது அவசியம். உதாரணமாக, கலாத்தியர் 1 - ஆம் அதிகாரத்தில் நாம் வாசிக்கும் போது வசனம் 15,16ல் பவுலுக்கான தேவனுடைய திட்டம் என்ன என்பதை வாசிக்க முடியும் (தாயின் வயிற்றிலிருந்தது முதல்) பவுலானவர் புறஜாதிகருக்கு சுவிஷேஷம் அறிவிக்க வேண்டும் என்பது தேவனுடைய சித்தம். அதை அறிந்து கொண்ட பவுல் உடனே மாம்சத்தோடும், இரத்தத்தோடும் யோசனை பண்ணாமல் அந்த சித்தத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்தது பவுலின் செயல். ஆக, நாம் முதலில் புரிந்து கொள்ள வேண்டியது, நம் வாழ்க்கைக்காக தேவன் ஒரு திட்டத்தையும், நோக்கத்தையும் நிச்சயம் வைத்திருக்கிறார். ஆனால், அது மட்டும் போதுமானது அல்ல அது நிறைவேற நம் பங்காக சில காரியங்களைச் செய்ய வேண்டியது அவசியம். என்ன செய்ய வேண்டும் என்ற கேள்வி உடனே தோன்றும். எஸ்தரின் வாழ்க்கையிலிருந்து இந்தக் கேள்விக்கான பதில் கிடைக்கிறதா என்று பார்ப்போம்.

எஸ்தரின் புத்தகத்தை வாசித்திருக்களானால் தேவனுடைய வழிநடத்துதல் எவ்வளவு அழகானது என்பதை புரிந்து கொள்ள முடியும். ஒருமுறை எஸ்தர் புஸ்தகத்தின் 10 அதிகாரங்களையும் முடிந்தால் வாசித்துவிட்டுத் தொடருங்கள் (1மணி நேரம் கூட ஆகாது).

எஸ்தரைக் கொண்டு இஸ்ரலேவலர்கள் மீட்கப்பட வேண்டும் என்பது தேவனுடைய திட்டம். அது எவ்வளவு அழகாய் நிறைவேறுகிறது என்பதை படிக்கும்போது தேவனுடைய வழிநடத்துதல் எவ்வளவு அலாதியானதா என்று யோசிக்கும்படி தோன்றும்.

பெர்சியர்கள் பாபிலோனி யை ரீழ்த்திய பின்னர், பாபிலோனி அடிமதனத்திலிருந்த இஸ்ரவேலர்கள் விடுவிக்கப்பட்டார்கள். ஆனால், இஸ்ரவேலரில் சிலர் சில காலம் பாபிலோனிலேயே தங்கிவிட்டார்கள். அப்பத்தங்கினவர்களில் இருவர் தான், எஸ்தரும், மொர்தெகாயும்.

எஸ்தருக்குப் பதிலாக வேறொரு பெண் ராஜஸ்திரியாக ஏற்படுத்தப் படவேண்டிய ஒரு கட்டாயம். அதற்கு சாம்ராஜ்யத்தின் பல தேசங்களில் இருந்து பெண்கள் அழைத்து வரப்பட்டார்கள். எஸ்தர் 2-ம் அதிகாரம் வசனம் 12-ல் வாசிக்கும் போது அழைத்த வரப்பட்ட ஒவ்வொரு பெண்ணும் ஒரு வருடகாலம் தங்களை சுத்திகரித்துக் கொள்ளவேண்டும். ஆறுமாதம் வெள்ளைப் போளத் தைலத்தினாலும் ஆயத்தப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டியதாய் இருந்தது. ராஜாவாகிய அகாஸ்வேரு எஸ்தரின் மீது அன்பு வைத்தபடியால் எஸ்தருக்கு தயையும், பட்சமும் கிடைத்தது [2:17] எஸ்தர் ராஜஸ்திரியானாள். இவை அனைத்தும் நடந்தேற நான்கு வருடங்கள் ஆனது [1:3 / 2:16].

பின்னர் எஸ்தர் ராஜஸ்திரியானது முதல், இப்படிப்பட்ட காலத்திற்கு உதவியாயிருக்கும் படி [4:14] என்று மொர்தெகாய் சொல்லி அனுப்பினாரே, அதுவரைக்கும் சுமார் 5 ஆண்டுகள் கடந்து போனது [2:16, 3:7].

இஸ்ரவேல் அடிமதனத்திலிருந்த போது பிறந்த ஒரு பெண் குழந்தையை தேவன் எவ்வளவு அழகாய் வழிநடத்தி அந்த பெண் குழந்தை ராஜஸ்திரியாகி, அவளால் இஸ்ரவேலுக்கு நன்மையான காரியம் நடக்கும்படி செய்தார். ராஜஸ்திரியாக நியமிக்கபட கொண்டு வரப்பட்ட பல ஸ்திரீகளில் ஒருவளாக இருந்த நிலையிலிருந்து, இஸ்ரவேல் ஜனங்களை காக்கும் நிலை வரும் வரைக்கும் என்னவெல்லாம் நடந்திருக்கிறது!! நன்மைக்கு ஏதுவாக என்று வாசிக்கிறோமே [ரோமர் 8:28] உண்மையான அர்த்தம் இதுதானோ என்று எண்ணத் தோன்றுகிறது.

ஏன் அடிமதனத்திலிருக்கிறேன்? ஏன் ராஜஸ்திரியாக அழைக்கப்பட்ட கட்டத்தில் இருக்கிறேன்? நான் ஏன் ராஜஸ்திரியாக வேண்டும்? நான் ஏன் ஒருவருட காலம் சுத்திகரிப்பு செய்யவேண்டும்? என்ற பல கேள்விகள் எஸ்தருக்குத் தோன்றியிருக்கும். சுத்திகரிப்பும் அலங்காரமும் ஒரு நாள் அல்லது ஒரு வாரம் செய்யலாம். ஆனால், ஒரு முழுவருடமும் அதாவது 365 நாட்கள் செய்த வேலையையே செய்வது எவ்வளவு கடினம்? அதை எந்த எந்த முறுமுறுப்பில்லாமல் செய்திருக்கிறான்.

சூழ்நிலை யிலும் உண்மையாக இருந்திருக்கிறான். கொடுக்கப்பட்ட வேலையை தேவன் குறித்த நாட்கள் வரும்வரை உண்மையாய் செய்திருக்கிறான். தன் அனுதின வழ்வில் அவள் பங்கில் எந்த குறையும் இல்லாதவாறு நடந்திருக்கிறான்.

எஸ்தரின் வாழ்க்கையிலிருந்து நாம் கற்றுக் கொள்ள வேண்டிய முக்கியமான பாடம், அனுதின வாழ்க்கையில் உண்மையும், உத்தமமாய் இருப்பது. தேவன் நிர்ணயித்திருந்த காலம் நிறைவேறும் வரை எஸ்தரின் வாழ்க்கையில் உண்மையும் உத்தமம் இருந்தது.

வாலிப் பருவத்திலிருக்கிற நமக்கும் அநேக கேள்விகள் மனதில் இருக்கும். நான் ஏன் இந்த படிப்பை படிக்கிறேன்? நான் ஏன் இந்த வேலையைச் செய்கிறேன்? ஒரே வேலையை எத்தனை நாட்கள் செய்வது? எவ்வளவு நாட்கள் பொறுமையாய் இருப்பது? என்று பலவிதமான எண்ணங்களும், கேள்விகளும் தோன்றும். நான் படித்த படிப்புக்கும் வேலைக்கும் சம்மந்தம் இல்லை, என் திறமைக்கும் நான் செய்யும் வேலைக்கும் எந்தத் தொடர்பும் இல்லை என்று கூட யோசிக்கத் தோன்றும்.

அப்படிப்பட்ட நேரங்களில் இரண்டு காரியங்களை நினைவில் கொள்ளுங்கள் ஒன்று படிக்கிற படிப்பும் செய்யும் வேலையும் தேவன் கொடுத்தவை. இரண்டு தேவன் நம் வாழ்க்கையை அவருடைய கட்டுப்பாட்டிற்க்குள் வைத்திருக்கிறார். நாம் செய்ய வேண்டியது இரண்டு காரியங்கள். ஒன்று அவருடைய சித்தத்தை ஏற்றுக் கொள்வது. இரண்டு அனுதின வாழ்க்கையில் நாம் செய்யும் சிறு காரியங்களிலும் எஸ்தரைப்போல உண்மையாய் இருப்பது. எந்த முறுமுறுப்பும் இல்லாமல், கொடுக்கப்பட்ட வேலையில், படிப்பில், சூழ்நிலையில் உண்மையாய் இருந்து செயல்படுவது.

இதை நாம் செய்தால், தேவன் நம் வாழ்வில் நிர்ணயித்து வைத்திருக்கும் தருணங்களில் நம்மை உயர்த்துவார். நம் மூலம் அவருடைய நாமம் மகிழைப்படுது; படி செய்வார்.

அடிமைத்தனத்திலிருந்து வந்த ஒரு பெண்ணுக்கு ராஜாவின் கண்களிலும், இன்னும் சிலரின் கண்களிலும் தடை கிடைக்கச் செய்தது நம் தேவனுக்கு லேசான காரியமாகவே இருந்தது. அந்த தேவன் நிச்சயம் செய்வார். நம்பிக்கையோடு காத்திருப்போம். உங்களுக்கும் எனக்கும் செய்யாலிருப்பது எப்படி? †

சிறுவர் பகுதி
தாழ்மை
Dr. ரெஜின்

ஹாய் குட்டைஸ்! நீங்கள் எல்லாரும் கட்டுறைகளை தவறாமல் வாசித்து நல்ல கிறிஸ்தவ வாழ்க்கை வாழ்வதைக் குறித்து கற்றுக் கொண்டு வருகிறீர்கள் என்று நம்புகிறேன். இந்த மாதும் நாம் ஏப்படி நடந்து கொள்ளவேண்டுமென்றும், நம்மைச் சுற்றிலுமிருக்கிற யாருக்கெல்லாம் உதவவேண்டுமென்றும் உங்களுக்கு சொல்லப்போகிறேன். அருமையான சிறு பிள்ளைகளே, ஹாக்கா 14:7-14 வசனங்களில் இயேசு கிறிஸ்து நாம் தாழ்மையாக இருக்க வேண்டும், பெருமையாக இருக்கக் கூடாது என்று சொல்கிறாம்.

மேற்சொல்லப்பட்ட வசனப்பகுதியில் நாம் விருந்துக்கு அழைக்கப்படும்போது பந்தியில் முதன்மையான இடத்தில் உட்காராமல் தாழ்ந்த இடத்தில் உட்காரந்தால் நம்மை விருந்துக்கு அழைத்தவர்கள் உயர்ந்த இடத்தில் உட்காருங்கள் என்று நம்மிடம் சொல்லும்போது, நம்முடனே கூடப்பந்தியிருக்கிறவர்களுக்கு முன்பாக நமக்கு கனம் உண்டாகும் என்று பார்க்கிறோம்.

ஹாக்கா, 14:13-14 வசனங்களில் இயேசு கிறிஸ்து நாம் விருந்துக்கு ஏற்பாடு செய்யும் போது நமக்கு பதில் செய்ய முடியாதவர்களாகிய ஏழைகள், ஊனர், சப்பாணிகள், குருடர் போன்றோரை அழைக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறார். நமக்கு கைம்மாறு செய்ய முடியாத ஏழைகளுக்கு நாம் உதவி செய்ததற்காகவும், நம்முடைய தாழ்மைக்காகவும் தேவன் நிச்சயமாக நமக்கு பலனளிப்பார்.

தற்போதைய சூழ்நிலையில் வீட்டில் விருந்து வைத்து சுற்றிலும் இருப்பவர்களை அழைக்க முடியாவிட்டாலும் கூட நம் அருகாமையில் இருப்பவர்கள் துன்பப்படும்போது நாம் அவர்களுக்கு உதவி செய்யத் தயாராயிருக்க வேண்டும். அது மட்டுமல்ல, நீங்களெல்லோரும் உங்கள் பெற்றோரிடம் தேவையில் இருப்பவர்களுக்கு உதவி செய்யவும், சமுதாயத்தில் முன்னுதாரணமான வாழ்க்கை வாழ்ந்து, கிறிஸ்துவின் அன்பை அவர்களுக்குகாட்டி, அதன் மூலம் சபைக்கு அநேக ஆத்து மார்க்களைக் கொண்டுவரும்படி கேட்டுக் கொள்ள வேண்டும்.

அன்புடன்,
உங்கள் பிரெய்ஸி துக்கா. †

சிறுவருகளுக்கான வேத வினா... (லூக்கா 14)

1. ஓயேசு கிறிஸ்து லூக்கா (14:7-14) வசனங்களில் என்ன பொதிக்கிறார் ?
2. உங்கள் விருந்துக்கு யாரை அழைக்க வேண்டும் ?
3. மெற்சொல்லப்பட்ட வசனப்பகுதியில் ஓயேசு கிறிஸ்து எங்கே விருந்து உண்டார் ?
4. எந்த நாளில் ஓயேசு கிறிஸ்து விருந்துக்காக அந்த வீட்டிற்குச் சென்றார் ?
5. அந்த நாளில் ஓயேசு கிறிஸ்து யாரை சுகப்படித்தினார் ?

பெரியவர்களுக்கான வேத வினா... (எஸ்றா)

1. பெர்சியாவின் ராஜாவின் பெயர் என்ன ?
2. தேவனுடைய ஆலயம் எங்கேயிருந்தது ?
3. யூதா ஜனங்கள் எங்கே அடிமைகளாக ஏழுபது வருஷம் இருந்தார்கள் ?
4. தேவாலயத்துக்கு அஸ்திபாரம் போடப்பட்டபோது முதிர் வயதானவர்கள் என்ன செய்தார்கள் ?
5. செருபாபேவின் தகப்பன் பெயர் என்ன ?
6. ஏருசலேம் தேவாலயத்திலிருந்து பொன் வெள்ளி பணி முட்குளை ஏற்குத்துக் கொண்டது யார் ?
7. யாருடைய கட்டளையின்படி தஸ்திர அறையைச் சோதித்தார்கள் ?
8. சிறையிருப்பிலிருந்து திரும்பி வந்த ஒஸ்ரவேவர்கள் எதை சந்தோஷத்துடன் ஆசாரித்தார்கள் ?
9. செருபாபேவின் தகப்பன் பெயர் என்ன ?
10. ஒஸ்ரவேல் ஜனங்கள் எப்போது ஏகோபித்து ஏருசலேமிலே கூடினார்கள் ?

காலியாக வைக்க வேண்டாம்

Bro. பென்றி மார்ட்டின்

அருமையான திருமதைஆசான் வாசகர்களே! உங்கள் யாவருக்கும் ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் நல் நாமத்தில் வாழ்த்துக்கள். இன்றைய காலக்கட்டத்தில் காரணமின்றி எதுவும் காலியாக வைக்கப்படுவதில்லை. காலியாயிருக்கும் பணி இடங்கள் நிரப்பப்படுமென்று கண்ணையும், கருத்தையும் கவரும் கவர்ச்சிகரமான விளம்பரங்கள் அரசாங்கத்தால் அவசர அவசரமாக அவிழ்த்து விடப்படுகின்றன. செயலற்ற அல்லது காலியான மனம் சிசாசின் பட்டிறை என்று சொல்வார்கள். எனவே, நாம் ஒருபோதும் நம் மனம் அல்லது இருதயத்தை வெறுமையாக வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது. பொதுவான அடிப்படையில் பார்த்தால் வெறுமை என்பது ஒர் அருமையான காரியமல்ல. பல வேளைகளில் இது பலருடைய பொறுமையை சோதிக்கும் ஒன்றாகவும் மாறிவிடுகிறது. இவ்வகையில் எது காலியாக இருந்தாலும் நம் இருதயம் காலியாக அல்லது வெறுமையாக இருக்கக்கூடாது. இன்றைய நாட்களில் பலர் தங்கள் இருதயம் திருடப்பட்டுவிட்டுதென்றும் அது தங்கள் கட்டுப்பாட்டுக்குள் இல்லையென்றும் கவிதைகளை கட்டவிழ்த்துவிடுவதை நாம் கவனிக்கிறோம். இந்த இருதயத்தை மனோதத்துவ நிபுணர்கள் எண்ணங்களின் இருக்கை என்று சொல்கிறார்கள்

ஆம், வண்ண மை மயமான எண்ணங்கள் இந்த இருதயத்திலிருந்து இடம் பெயர்வது உண்மைதான் என்பதை இருதயத்தை இறுக்க கொள்கிறார்கள். சுரி, இந்த இருதயத்தை உருவாக்கின தேவன் இதைப்பற்றி என்னச் சொல்கிறார், என்பதை கவனிப்போம். எல்லாவற்றைப்பார்க்கினும் இருதயமே திருக்குள்ளதும் மகா கேடுள்ளதுமாயிருக்கிறது. அதை அறியத்தக்கவன் யார்? கர்த்தராகிய நானே ஒவ்வொருவனுக்கும் அவனவன் வழிகளுக்கும் செய்கைகளின் பலண்களுக்கும் தக்கதை கொடுக்கும்படிக்கும், இருதயத்தை ஆராய்கிறவரும் உள்ளிந்திரியங்களைச் சோதித்தறிகிறாருமாயிருக்கிறேன் (எரேமியா 17:9,10). இவ்வசனங்களில் இருதயத்தின் நினைவுகளை அறிகிறவர் தேவன் ஒருவரே என்று பார்க்கிறோம்.

இங்கே நான் ஒட்டுமொத்த உடலுக்கும் இரத்தநாளாங்கள் வழியாக இரத்தத்தை அனுப்பிக் கொடுக்கும் இருதயம் என்னும் உறுப்பைப் பற்றி பேசவில்லை. மனிதக் கண்களால் காணமுடியாத மனதை பற்றித்தான் பேசிக் கொண்டிருக்கிறேன். மனித இனம் ஒரு குறங்கு என்று சொல்வார்கள். ஏனென்றால் அது குறங்கைப் போல தாவிதாவிச் செல்கிறது. இந்த மனம் இனம் புரியாத ஆசைகளால் அலைக்கழிக்கப்படுகிறது. இனி இந்த மனம் அல்லது இருதயத்தை நிறுத்துப் பார்க்கும் தேவன் இதை ஏன் வெறுமையாக வைத்துக் கொள்ளக் கூடாது என்று அருமையாகச் சொல்லும் காரியங்களை வேத வாக்கியங்களின் வெளிச்சத்தில் காண்போம்.

1. வெறுமையான இருதயத்தின் அபாயங்கள்

நம் இருதயம் வீடு போன்ற ஒர் அமைப்பாகும். இதில் பல மோசமான சிந்தனைகள் குடியிருக்கின்றன. இதிலிருந்து தான் பல தீங்கிழைக்கும் தீய எண்ணங்கள் ஊற்றெடுத்து வருகின்றன. வேதாகமம் இதை அறுதியாய் உறுதி செய்கிறது. எப்படியெனில் இருதயத்திலிருந்து பொல்லாத சிந்தனைகளும், கொலை பாதகங்களும், விபசாரங்களும், வேசித்தனங்களும், களவுகளும் பொய்சாட்சிகளும், புறப்பட்டு வரும் [மத்தேயு 15:19]. அதே நேரத்தில் நல்ல காரியங்களும் இந்த இருதயத்திலிருந்து தான் ஊற்றெடுத்து வருகின்றன [மத்தேயு 12:35], எனவே, இருதயம் எனும் வீட்டில் இவ்விரு துருவங்களும் குடியிருக்கின்றன. நாம் கிறிஸ்துவினிடத்தில் வரும்போது இருதயமெனும் நம் வீடு சுத்திகரிக்கப்படுகிறது [எபிரேயர் 10:22], அதன்பிறகு நம் இருதயத்தை எவற்றால் நிரப்ப வேண்டுமென்று நமக்கு பொறுப்பு இருக்கிறது. இவ்வகையிலுள்ள அத்தனை தகவல்களையும் தக்கவைத்துக் கொள்வதற்கும் [அல்லது] சேமித்து வைத்துக் கொள்வதற்கும் இந்த இருதயத்தில் இடமிருக்கிறது, இருந்தபோதிலும் நாம் எவைகளைக் கொண்டு நம் இருதயத்தை நிரப்புகிறோமோ அப்படியே நாமும் இருக்கிறோம். ஆனிக்குரிய காரியங்களால் நம் இருதயத்தை நிரப்பினால் ஆனிக்குரிய வர்களாக இருப்போம்; மாம்சப்பிரகாரமான காரியங்களால் நிரப்பினால் மாம்சத்திற்கு ரியவர்களாக இருப்போம். அதனால்தான் அப்போஸ்தலை னாகிய பவுல் உண்மையுள்ளவைகளெல்லைவகளோ, ஒழுக்கமுள்ளவைகளெல்லைவகளோ, நீதி யுள்ள வைகளை வகையே சிந்தித்து கொண்டிருங்கள் என்று நமக்கு புத்தி மதி சொல்கிறார் [பிலிப்பயர் 4:8].

நான் ஏற்கனவே குறிப்பிட்டதுபோல் நாம் கிறிஸ்தவக்குள் வரும்போது நம் இருதயத்திலிருந்து பழைய சிந்தனைகள் முற்றிலும் அகற்றப்படுகின்றன. அதற்குபிறகு நம் இருதயத்தை வெற்றிடமாக வைத்து வேடிக்கை பார்க்கக்கூடாது. மாறாக, ஆவிக்குரிய காரியங்களைக்கொண்டு நம் இருதயத்தை நிரப்ப வேண்டும். இல்லையென்றால் கொடிய சிந்தனைகள் வந்து நம் இருதயத்தில் குடியேறிக் குடியைக் கெடுத்துவிடும். நாம் பல கிறிஸ்தவர்களுடைய வாழ்க்கையைப் பார்க்கும்போது ஆரம்பத்தில் கிறிஸ்தவக்குள் வரும்போது இருதயத்தை வெறுமையாக்கி கர்த்தருக்கடித்த காரியங்களில் கண்ணும் கருத்துமாக இருக்கிறார்கள். பின்பு இருதயத்தில் எவ்வகள் இடம் பெயர்கிறதோ தெரியவில்லை தட்டம் பதிக்க வேண்டிய தன்னிகரற்ற கிறிஸ்தவர்கள் தடுமாறுகிறார்கள்.

இதற்கெல்லாம் பிரதான காரணம் ஆரம்பத்திலேயே அவர்கள் ஆவிக்குரிய காரியங்களை தங்கள் இருதயங்களை நிரப்பாதுதான். அதுமாத்திரமல்ல, ஆவிக்குரிய காரியங்களில் நம் இருதயம் கடனாகி கட்டுக்கடங்காமல் போய்விடுகிறது. அப்போது நம் முன்னிலைமையிலும் பின்னிலைமை அதிகக் கேட்டுள்ளதாகினிடுகிறது. அந்த ஆவி ஒரு மனுக்கனை விட்டுப்புறப்படும்போது வறண்ட இடங்களில் அலைந்து இளைப்பாறுதல் தேடியும் கண்டையாமல் நான் விட்டு வந்த என் வீட்டுக்கு திரும்பிப்போவேன் என்று சொல்லி; அங்கே வந்து, அந்த வீடு வெறுமையாகவும், பெருக்கி ஜோடிக்கப்பட்டதாகவும் இருக்கக் கொண்டு, திரும்பிப்போய் தன்னிலும் பொல்லாத வேறு ஏழு ஆவிகளைத் தன்னோடே கூட்டிக்கொண்டு வந்து, உட்புகுந்து அங்கே குடியிருக்கும்; அப்பொழுது அந்த மனுக்குடைய முன்னிலைமையிலும் அவன் பின்னினலைமை அதிக கேடுள்ளதாயிருக்கும் [மத்தேயு 12;43-45].

2. அருமையான தேவ ஆலோசனைகள்.

நம் இருதயத்தை வெறுமையாக வைத்திருந்தால் பிசாசு உலகக் காரியங்களை உட்புகுத்தி நம்மை உருக்குலைத்து விடுவான் என்ற நாம் பார்த்துக்கொண்டிருக்கிறோம். அப்படியென்றால் ஆவிக்குரிய காரியங்களால் நம் இருதயத்தை நிரப்ப வேண்டும். அதை எப்படிச் செய்வது? பூமியிலுள்ளவைகளையல்ல மேலானவைகளை நாட வேண்டும். அதாவது பரத்திற்குரிய காரியங்களை நாட வேண்டும் [கொலோசெயர் 3:2]. நம் ஆண்டவராகிய இயேசு கிறிஸ்தவின்

வார்த்தைகள் நம் இருதயத்தில் வாசமாயிருக்க அனுமதிக்க வேண்டும் [கொலோசெயர் 3:16]. நம் மனம் புதிதாகிறதினாலே ஒரு நிலையிலிருந்து அதாவது நம் பழைய நிலையிலிருந்து புதிய நிலைக்கு முற்றிலுமாக மாற வேண்டும் [ரோமர் 12:2] தேவனுடைய வார்த்தைகளைப் படிப்பதற்கு வாய்ப்புகள் எப்பொழுது தெல்லாம் கிடைக்கிறதோ அந்த வாய்ப்பை இறுகப்பிடித்துக் கொண்டு ஆவிக்குரிய பிரகாரமாக வளர வேண்டும் [பேதுரு 2:3]. பொதுவாக, பொருளாதார ரீதியாக வளர நாம் பொறுப்புடன் கணக்குகளைப் போடுகிறோம். அதற்கென திட்டங்களை தீர்க்கமாக தட்டுகிறோம். ஆனால் ஆவிக்குரிய காரியங்களில் வளர வேண்டுமென்பது நம் விருப்பப் பட்டியலில் இருக்கிறதா? அல்லது ஆவிக்குரிய பிரகாரமாக நாம் இன்னும் குழந்தைகளாகவே இருக்க விரும்புகிறோமோ? ஒரு குழந்தை வளர்யாமலிருந்தால் அது பெற்றோருக்கு எவ்வளவு மனவளியைக் கொடுக்கும்? அப்படிப்பட்ட உணர்வைத்தான் இது நம் பரம பிதாவுக்கு மும் கொடுக்கும், நம் முடைய கர்த்தரும் இரட்சகருமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் கிருபையிலும் அவரை அறிகிற அறிவிலும் வளருங்கள் [பேதுரு 3:18].

அருமையான தேவனுடைய பிள்ளைகளே, நாம் ஆவிக்குரிய பிரகாரமாக வளரும்போது கிறிஸ்துவின் சிந்தையால் நாம் நிரப்பப்படுவோம். கிறிஸ்து இயேசுவிலிருந்த சிந்தையே உங்களி லும் இருக்கக்கடவுது [பிலிப்பியர் 2:5]. கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் ஒவ்வொரு வரும் கிறிஸ்துவின் சிந்தையை குறித்து சிந்தித்து செயல்பட்டால் அநேகரை அருமை இயேசுவினிடத்தில் அழைத்து வர முடியும். இருள் சூழ்ந்த இவ்வகைல் வேத வசனம் எனும் வெளிச்சத்தைப் பாய்ச்சி பலருக்கு வழிகாட்ட முடியும், அது மட்டுமல்லாமல் நாம் கிறிஸ்துவின் சிந்தையை உடையவர்களாக இருந்தால் நம் வாழ்க்கை எனும் நதியில் சமாதானமும், சந்தோஷமும் பாய்ந்தோடும். பரஸரப்பும் பரவசமும் நிறைந்து இந்த பரந்த உலகில் நம் இருதயம் எவைகளால் நிறைந்திருக்கிறது? ஆண்டவருக்கு சொன்னது மான இந்த இருதயம் எவைகளால் ஆட்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறது? நம் இருதயம் உலக ஞானத்தால் பலமுறை சல்லவை செய்யப்பட்டு உறைந்து போயிருக்கிறதா? நம் இருதயத்தை எவற்றால் நிரப்ப வேண்டுமென்று நமக்கு பொறுப்பு இருக்கிறபடியால் பொறுப்புணர்ந்து மனதை அலைபாயவிடாமல் அதை கட்டுப்படுத்தி, கிறிஸ்துவின் சிந்தையால் சிறைபிடித்து, அதினுள் ஆவிக்குரிய காரியங்களை நிரப்பி தேவனுக்குப் பிரியமாக வாழ்ந்து ஆசீர்வாதங்களை பெற்றுக் கொள்வோம். தேவன் தாமே அதற்கு உதவிச் செய்வாராக! ஆமென்.

நல்லவர்களுக்கு ஏன் தொல்லைக் கஷ்டங்கள்?

Bro. பான்டியன்

அய் ண்ட வர் இயே சு வி ன் நா ம த் தி ல் உ ந் க ன ஓ வாழ்த்துகிறேன். ஏன் இவ்வுலகில் நல்லவர்களுக்கு கெடுதல் நடக்கிறது? என்பது நாறு மில்லியன் டாலர் கேள்வி ஆகும்! பொதுவாக, மனிதர் தங்களுக்கு ஏதாவது மரணம், இழப்பு போன்ற சோகம் ஏற்படும் போது நான் யாருக்கும் எந்த கெடுதலும் செய்யவில்லையே, எனக்கு ஏன் இப்படி நேரிடுகிறது என்று புலம்புவதைக் நாம் கேட்கிறோம். நல்லவர்கள் துன்பப்படுவதைப் பார்க்கும் சிலர் அதனாலேயே கடவுள் இல்லை என்னும் முடிவுக்கு வந்து விடுகிறார்கள் அல்லது தவறான வழியிலும் சம்பாதிக்கலாம் என்று முயற்சி செய்கின்றனர். அதைப்பற்றிய சில தேவ ஆலோசனைகளைப் பார்க்க தேவன் கிருபை செய்வாராக.

முதலாவது, கிறிஸ்தவர்களாகிய நாம் இவ்வுலகத்திற்கு உரியவர்கள் அல்ல! என்ற உண்மையைப் புரிந்து கொள்ளவே அப்படி ப்பட்ட கஷ்டங்களை நாம் சந்திக்கின்றோம். பேதுரு அப்போஸ்தலன் சபையாருக்கு எழுதிய முதல் நிருபத்தின் துவக்கத்திலேயே தெரிந்து கொள்ளப்பட்ட பரதேசிகளுக்கு எழுதுகிறதாவது என்று குறிப்பிடுகிறார். இங்கு, பரதேசிகள் என்பது உலகத்தார் குறிப்பிடுவது போல மற்ற வர்களை இழிவுபடுத்தும் வார்த்தை அல்ல. மாறாக, நாம் பரலோகத்திற்கு சொந்தமானவர்கள்; இவ்வுலகம் நமக்கு பரதேசமாக உள்ளது என்று அர்த்தப்படுத்துகிறார். ஏற்கனவே தம் சீட்டைக் குறித்து ஆண்டவர் அவர்கள் இவ்வுலகத்திற்குரியவர்கள் அல்ல என்று குறிப்பிட்டி ருந்தார் (யோவான் 17:16). செழிப்பான தேசத்தை நாடி ஆபிரகாமை விட்டுப் பிரிந்து சென்ற லோத்து சூழ்நிலை சரியில்லாமல் நாள்தோறும் வேதனைப்பட்டதை நாம் அறிவோம் (II பேது 2:7-9) உலகை ஆதாயப்படுத்தி தன் ஜீவனை நஷ்டப்படுத்தாதே என்றார் கிறிஸ்து.

இரண்டாவதாக, பிறருடைய கஷ்டங்களை நாம் புரிந்து கொள்ளவே அப்படி நேரிடுகிறது (II கொரி 1:4). அப்போஸ்தலருக்கு நேரிட்ட உபத்திரவங்களில் தேவன் ஆறுதல் தந்தார். அந்த அனுபவத்தில் அவர்கள் மற்றவர்களுக்கு ஆறுதல் சொல்ல திராணி யுள்ளவர்களாய் மாறினார்கள். நாமும் அநேகப் பிரச்சனைகளை கடந்து செல்கிறோம். தேவனே அதில் நமக்கு

ஆறுதல் தந்து வழிநடத்தி வருகிறார். இந்த அனுபவங்கள் வாயிலாக நாமும் பிறருக்கு ஆறுதல் சொல்ல வேண்டும் என்று தேவன் நம்மை எதிர்பார்க்கின்றார்.

முன்றாவது, ஒரு சுவராஸ்யமான காரணம்: நம் எதிரிகளின் வாயை அடைக்க நமக்கு சில கஷ்டங்கள் நேரிடுகிறது! தேவனுடைய பிள்ளைகள் சுகமாய் இருக்க வேண்டும் என்பது தேவனுடைய சித்தமாயிருந்தாலும்; சாத்தான் குற்றஞ்சாட்டு கிறவனாகவே இருக்கிறான், இரவும் பகலும் நம்முடைய சகோதரர் மேல் குற்றஞ்சு சுமத்தும் பொருட்டு அவர்கள் மேல் குற்றஞ்ச சாட்டுகிறவன் என்று வெளி 12:10ல் அவனைக் குறித்து வாசிக்கின்றோம். யோடு உத்தமன் என்று தேவன் சொன்ன போது சாத்தான் நீர் அவனையும் அவனுக்குரிய எல்லாவற்றையும் ஆசீர்வதித்து பாதுகாக்கிறீர் அதினால் அவன் உத்தமனாயிருக்கிறான் என்று குற்றஞ்சாட்டனான். அதுபோலவே, நம்மைக் குறித்தும் நம்மைச் சுற்றியுள்ள பலர் வயித் தெரிச்சல் அடைகின்றார்கள். நாம் ஆதாயத்திற்காகத்தான் சபையில் இருக்கிறோம் என்று எண்ணிக் கொள்ளுகிறார்கள். நமக்கு வரும் கஷ்டங்களின் மத்தியில் நாம் பக்தியில் உறுதியாய் இருக்கும் போது அப்படிப்பட்டவர்களின் வாயை தேவன் அடைக்கின்றார்.

நான்காவது, முக்கியமான ஒரு காரணம், நமக்கு வரும் கஷ்டங்கள் மூலம் நம் கவனம் தேவன் பக்கமாக திரும்புகிறது. தெருவில் தன் இஷ்டப்படி விளையாடிக்கொண்டிருக்கும் குழந்தை மாடு ஒடிவருவதைக் கண்டால், எப்படி துரிதமாக தூயைத் தேடி ஒடி வருமோ அது போல மனுஷருக்கு ஆபத்து நேரிடும் போது மட்டுமே பலர் தேவனை நாடிச் செல்கிறோம். நீதி 4:20 ல் என் மகனே என் வார்த்தைகளை கவனித்து என் வசனங்களுக்கு உன் செவியை சாய் என்று வாசிக்கின்றோம். அநேகநாளையும் தேவனும், ஆசாரியனும், வேதமும் இல்லாமல் இருந்த இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் தங்கள் நெருக்கத்தில் கர்த்தரி டத்துக்கு திரும்பிய போது இளைப்பாறுதலைக் கண்டார்கள் [2 நாளா 15:3,4,15]. நம் ஆண்டவரும் முதலாவது தேவனுடைய ராஜ்ஞியத்தை தேடச் சொன்னதை நினைவு கூருவோம்.

இறுதியாக, உபத்திரவங்கள் நமக்கு பொறுமையை வளர்த்து நம்மை தேவனிடத்தில் நம்பிக்கையுள்ளவர்களாக மாற்றுகிறது என்று பவுல் கூறுகிறார் [ரோமர். 5:3,4] நமக்கு வரும் பல வித

சோதனைகள்தான் பொறுமையை உண்டாக்குகிறது மற்றும் நம்மை பூரணராயும், நிறைவுள்ளவர்களாகவும் மாற்றுகிறது என்கிறார் யாக்கோபு ஆசிரியர் [யாக் 1:2-4]. ஆகவே, பூமியிலுள்ள வைகளையல்ல மேலானவைகளை நாட வேண்டிய நாம் நம் பந்துயப் பொருளை இழந்து விடாதபடிக்கு ஏச்சரிக்கையாயிருக்க வேண்டும். உயிர்தப்ப பின்னிட்டுப் பாராமல் ஒடிப் போகச் சொன்னார் தேவன். ஆனால், லோத்தின் மதனவியோ இவ்வுலகத்தின் மேல் ஆசை வைத்ததால் பின்னிட்டுத் திரும்பி உப்புத்துரணாக மாறிவிட்டான். நாம் அதைப்போல் இல்லாமல் உலகக் கவலைகளில் மூழ்கிவிடாமல் ஏச்சரிக்கையாயிருக்க வேதம் வழிநடத்துகிறது. கற்பாறையின் மீது விழுந்து விடை சீக்கிரமாய் முனைத்து காய்ந்ததைப் போல் வசனத்தினிமித்தம் இடறல் வரும் போது சோந்து விடக்கூடாது.

மோசே அரண்மனை வாழ்வை துச்சமாக மதித்து, அநித்திய மான பாவ சந்தோஷங்களைவெறுத்தான். அதுமாத்திரமல்ல, தேவனுடைய ஐஞங்களோடே துன்பம் அனுபவிப்பதை தானாகத் தெரிந்து கொண்டான் [எபி 11:24-26]. நம் ஆண்டவரும் ஒரு வன் என்னைப் பின்பற்றிவர விரும்பினால் அவன் தன்னைத்தான் வெறுத்து தன் சிலுவையை [துன்பம்] எடுத்து என்னைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்றார் அல்லவா? ஆனால், நிச்சயம் தேவன் நம்மைப் பாதுகாத்து உயர்த்துவார் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

எனவே, நாம் இவ்வுலகத்திற்குரியவர்கள்ல என்றும், நம் கஷ்டங்களைக் கொண்டு பிறருக்கு ஆறுதல் சொல்லவும், தேவனிடமாய் நம் கவனங்களைத் திருப்பி, பொறுமையைக் கற்றுக் கொண்டு நிறைவுள்ளவர்களாக மாறுவோம். ஆறுதலின் தேவன் நம்மைக்கைவிடாமல் காப்பார். ஆமென்று! †

நியாயத் தீர்ப்பு நாள்

1. கிறிஸ்துவின் சத்தியவசனத்தின்படி நியாயந்தீர்க்கப் படுவதை எல்லாரும் காண்பார்கள் (யோவான் 12:48).
2. ஒட்டு மொத்த மனித இனமும் அங்கே காணப்படும் (II கொரிந்தியர் 5:10).
3. அந்த நாளில் யாருக்கும் இரண்டாவது வாய்ப்பு கொடுக்கப்படமாட்டது. (லூக்கா 16:14).

எங்கள் கண்களைத் திறந்தருளும்

Bro. K.M. பிலிப்

கீறிஸ்துவுக்குள் பிரியமானவருக்கும் இயேசுவின் நாமத்தில் வாழ்த்துக்கள். உலகிலேயே உயிரோடு தேவ சமூகத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட இருவரில் ஒருவர் என்னும் பெருமைக்குரியவர் தீர்க்கதறிசிகளில் ஒருவரான எலியா (II இரு 2:11) இந்த எலியாவின் சீட்டான் எலிசா தீர்க்கதறிசி. பழைய ஏற்பாட்டு பெரிய தீர்க்கதறிசிகளில் சாமுவேல், எலியா வரிசையில் எலிசாவும் இடம் பெருகிறார். நான்கு இராஜக்களின் காலத்தில் வாழ்ந்து சுமார் 13 அற்புதங்களை நடப்பித்தது மட்டுமல்லாமல் மரித்தும் அற்புதம் செய்தவர். அந்நாளில் மரித்த ஒருவனை அடக்கம் செய்ய எலிசாவின் கல்லறையில் போட்டபோது அந்த சரியும் உள்ளேயிருந்த எலிசாவின் எலும்புகளின் மீது பட்ட போது மரித்த அந்த மனிதன் உயிரோடெழுந்தான் [11இ13:20,21]. இத்தகு பெருமைக்குரிய எலிசாவின் வாழ்க்கை வரலாற்றில் நடைபெற்ற ஒரு சிறப்பான நிகழ்ச்சியை உற்றுநோக்கும் போது நம்முடைய விசுவாசக்கண்கள் மேலும் விரிவாய் திறக்கப்படும் என்று விசுவாசிக்கிறேன்.

II இரு 6 : 8 -23 பகுதியில் நாம் காணும் வரலாற்று நிகழ்ச்சி அடங்கியுள்ளது. எதிரி சீரியாவின் ராஜா தேவஜனமாகிய இஸ்ரவேலுக்கு எதிராக யுத்தம் பண்ண இன்ன இன்ன இடத்தில் போர்ப்படைகளை இறக்கும்படி தன் இராணுவ அரிகாரிகளோடு ரகசியமாய் ஆலோசனை செய்து அவ்வண்ணமே களத்தில் இறக்கினான். இதை தேவனால் அறிந்த தேவமனிதன் எலிசா, இஸ்ரவேலின் ராஜாவுக்கு ஆள் அனுப்பி, இன்ன இன்ன இடத்திற்கு போகாதிரும் என்று ஒவ்வொரு முறையும். எச்சரித்தான் ராஜாவும் எச்சரிக்கையாயிருந்து அநேகந்தரம் தன்னைக் காத்துக் கொண்டான் [10] இதினிமித்தம் கோபம் கொண்ட சீரிய ராஜா, தன் இராணுவ அதிகாரிகளை அழைத்து, நம்முடையவர்களில் இஸ்ரவேல் ராஜாவுக்கு உள்வாளி யாயிருப்பவன் யார்? என்று விசாரித்தான். அப்பொழுது, அவர்களில் ஒருவன் நீர் உமது பள்ளியதையில் [படுக்கையதையில்] பேசுகிற வார்த்தையும் கூட இஸ்ரவேலின் இருக்கிற தீர்க்கதறிசி எலிசா, இஸ்ரவேலின் ராஜாவுக்கு அறிவிப்பான் என்றான்.

அன்பானவர்களே ! இந்நிகழ்ச்சியில் மற்றவர்களைக் குறித்தல்ல தேவபிள்ளைகளாகிய நம்மைகுறித்து தெளிவாய் அறிந்து புரிந்து கொள்ள வேண்டும். நாம் எவ்வகைளச் சிந்திக்கிறோமோ, செய்கிறோமோ அவைகள் யாவும் கர்த்தருக்கு மறைவாய் இருப்பதில்லை அவருடைய பார்வைக்கு மறைவான சிருஷ்டி ஒன்றுமில்லை. சகலமும் அவருடைய கண்களுக்கு முன்பாக நிர்வாணமாயும், வெளியரங்கமாயும் இருக்கிறது. அவருக்கே நாம் கணக்கு ஒப்புவிக்க வேண்டும் (எபி4:13). கர்த்தர் வானத்திலிருந்து எல்லா மனுபத்திரரையும் காண்கிறார்... அவர்களுடைய இருதயங்களையெல்லாம் உருவாக்கி, அவர்கள் செய்கைகளையெல்லாம் கவனித்திருக்கிறார் [சங் 33 :13,15] . ஆகவே, நம் வாயின் வார்த்தைத் தகளும், இருதயத்தின் சிந்தனைகளும் செயல்களும் தேவனைப் பிரியப்படுத்தக் கூடியதாய் இருக்க வேண்டும்.

பொதுவாக, நாம் அடிக்கடி ஜெபத்திலும், உபதேசத்திலும் உபயோகிக்கும் வசனம், கர்த்தாவே நீர் என்னை ஆராய்ந்து அறிந்திருக்கிறீர். என் உட்காருதலையும், எழுந்திருக்குதலையும், என் நினைவுகளையும் தூரத்திலிருந்து அறிந்திருக்கிறீர், நான் நடந்தாலும் படித்திருந்தாலும் என்னைச் சூழ்ந்திருக்கிறீர், என் வழிகளெல்லாம் உமக்குத்தெரியும் என்பதாகும் [சங் 139: 1-3] ஆனால், இன்று அநேகர் தேவன் முழுக்க முழுக்க குருடராகவும், செவிடராகவும், ஒன்றும் அறியாதவராகவும் இருப்பதாக நினைத்து பல பாவமான, மீறுதலான காரியங்களை துணிகரமாய் செய்கிறவர்களால் இருக்கிறார்கள். தேவன் அவனவனுக்கு பலன்னிப்பார்என்பதை மற்றந்து விட வேண்டாம் [பேரா : 2: 6]. இப்படிப்பட்டவர்களிடமிருந்து நம்மை விலக்கிக்காத்துக்கொண்டு தேவனே என்னை ஆராய்ந்து என் இருதயத்தை அறிந்து கொள்ளும்... வேதனை உண்டாக்கும் வழி என்னிடத்தில் உண்டோ என்று பார்த்து நித்திய வழியிலே என்னை நடத்தும் என்று நம்மை அவர்களத்தில் ஒப்புக்கொடுத்து வாழ்வோம் [சங் 139:23,24].

தொடர்ந்து சீரியா இராஜா பலமுறை படையெடுத்தாலும் தேவன் அதை முறியடத்தார். ஆம், தேவ ஐஞத்திற்கு எதிராக யார்என்ன தீங்கு நினைத்தாலும், செய்தாலும் தேவன் அவர்களுக்குத் துணை நிற்கிறார்; எதிரிகளை முறியடிப்பார் என்பதையும் இங்கு நாம் நினைவில் கொண்டு தெரியப்படுவோம்.

தேவன் நம்முடைய பட்டசத்தில் இருந்தால் நமக்கு விரோதமாய் இருப்பவன் யார் [ரோமர்:8:31]. இக்கேள்விக்கு பதில்.... இல்லை.... இல்லை.... இல்லவே இல்லை என்பதேயாகும். மேலும், தேவ எச்சரிப்பை நாம் எப்படிக் கையாளவேண்டும் என்பதை புரிந்து கொள்வோம். எலிசா மூலம் எச்சரிக்கப்பட்ட இஸ்ரவே வின் இராஜா அதை அசட்டை செய்யாமல் எச்சரிக்கையாய் இருந்து இப்படி அநேகந்தரம் தன்னைக் காத்துக் கொண்டான் [10]. அன்பானவர்களே, தேவ எச்சரிப்புக் கிடைப்பது மாபெரும் பாக்கியமாகும். அதை அப்படியே ஏற்று உடனே கீழ்ப்படிவதே மிகச்சிறந்த ஆச்சர்வாதம். தேவ எச்சரிப்பை அசட்டை செய்து உலகத்தின் மீது இச்சைகொண்டு திரும்பிப்பார்த்த லோத்தின் மனைவி உப்புத்தாண் ஆளாள் [ஆதி 19:26]. எதிப்திலிருந்து வானந்திர வழியாய் காணானை அடைய புறப்பட்ட ஆறு இலட்ச புருஷர்களால் தேவ எச்சரிப்பை அடிக்கடி அசட்டை செய்ததால் எல்லோரும் [காலேப், யோசவா தனிர] வழியிலேயே மடிந்துபோனார்கள். இயேசுவால் பலமுறை எச்சரிக்கப்பட்டும், உணராமலும், கீழ்ப்படியாமலும் போனதால் யூதாஸ் சாபத்துக்கு ஆளாகி வாழ வேண்டிய வயதில் நான்று கொண்டு செத்தான் [மத்தே 27:5]. அதேசமயம், நோவா தேவ எச்சரிப்பைப் பெற்று, பயபக்தி உள்ளவனாகி தேவன் தனக்கு கட்டனையிட்ட படியெல்லாம் செய்து பேரழிவிலிருந்து தன்னையும், தன்கு ஞிம் பத்தையும் இரட்சித்துக் கொண்டான். [எபி 11:7]. பிரியமானவர்களே, நம் எதிரி பிசாசின் தந்தரமான செயல்களை தேவன் வேதத்தின் மூலம் நம்மை எச்சரித்துக் கொண்டேதான் இருக்கிறார் [1 பேரே:8, எபே:6:12] கர்த்தருடைய கற்பனை தூய்மையும், கண்களை தெளிவிக்கிறதுமாய் இருக்கிறது. அன்றியும் அவைகளால் உமது அடியேன் எச்சரிக்கப்படுகிறேன் [சங் 19:8,11]. மீட்கப்பட்ட நாம் மீண்டும் பாவ வலையில் சிக்கி விடாத படி எச்சரிக்கை கயாய் இருக்க வேண்டும். எல்லாவற்றிற்டகும் மூடிவு சம்பாயிற்று காந்தர் பூமியை நியாயந்திர்க்க வருவார் [சங் 9:6:13]. ஆகையால், பிரியமானவர்களே இவைகள் வர காத்திருக்கிற நீங்கள் கறையற்றவர்களும், பிழையில்லாதவர்களுமாய் சமாதானத்தோடே அவர்சன்னிதியில் காணப்படும்படி ஜாக்கிரதையாய் இருங்கள்.

எதிரி, எலிசாவைப் பிடிக்கும்படி இரவோடு இரவாக இராணுவத்தை அனுப்பி எலிசா தங்கியிருந்த தோத்தான் பட்டணத்தை வளைந்து கொண்டனர். இதை அறிந்தும் எலிசா தேவ சித்தத்திற்கு ஒப்புக் கொடுத்து அதே இடத்தில்

அயர்ந்து தூங்கி எழுந்தான். ஏனெனில், பூமி நிலை மாறினாலும் மலைகள் நடுசமுத்திரத்தில் சாய்ந்து போனாலும்.. பர்வதுங்கள் அதிர்ந்தாலும் நாம் பயப்படோம் என்பதே எலிசாவின் தைரியம். அதிகாலையில் வெளியே வந்த எலிசாவின் வேலைக்காரன் இராணுவத்தை பார்த்து பயந்து, அய்யோ! என்ன செய்வோம் என்று கதறினான். நம்மிலும் ஆவிக்குரிய வாழ்க்கையில் பெலவீனப்பட்டவர்கள். சுற்றுக்குழல் நிலைக்கண்டு பயந்து இனி என்ன செய்வோம் என்று குலம்புகிறதைப் பார்க்கிறோம். அப்படிப்பட்டவர்கள் பெலப்பட நாம் செய்ய வேண்டியது என்ன? எலிசா அவனு கி ஸ் வந்து நின்று பயப்படாதே! அவர்களோடிருப்பவர்களிலும் நம்மோடு இருப்பவர்கள் அதிகம் (16)என்று அவனைத் தேற்றினார். தேவன் தன் பிள்ளைகளைத் தேற்ற, உற்சாகப்படுத்த, தொடர்ந்து தேவ பணி செய்யக் கொடுத்த வாக்கு பயப்படாதே. அதை உறுதியாய் பற்றிக் கொண்ட தேவ பி ஸ் கை கள் எனக்கு விரோதமாய் பாளயமிறங்கினாலும் என் இருதயம் பயப்படாது, என்மேல் யுத்தம் எழும்பினாலும் இதிலே நான் நம்பிக்கையாயிருப்பேன் [சங்க 27:3] என்பதாலும் நாமும் திரும்பவும் பயப்படுகிறதிற்கு அடிமதனத்தின் ஆவியைப் பறவில்லை. பலமும், அன்பும் தெளிந்த புத்தியுமர்கள் ஆவியையே கொடுத்திருக்கிறார். [ரோமர் 8:15] என்ற தேவவாக்கை சொல்லி நம் பெலன் என்ன என்பதை சுட்டிகாட்டி அவர்கள் பெலப்பட உதவிசெய்ய வேண்டும். மேலும் எலிசா வேலைக்காக காரணமாக ஆவியையே ஜெபித்தான். எலிசா ஜெபிக்க கண்களை மூடி ணான்; வேலைக்காக காரணமாக ஆவியையே ஜெபித்தான். அவன் தங்களைச் சுற்றிலும் தேவ சேனை சூழ்ந்திருப்பதைக் கண்டான். பயம் நீங்கி தைரியமாய் எலிசாவோடு இணைந்து நின்றான். பிரியமானவர்களே! விசுவாமுள்ள ஜெபம் பின்னியாளிகளை இரட்சிக்கு அல்லவா? [யாக்க 3:15]. நாமும் விசுவாசத்தில் பெலவீனமுள்ளவர்களுக்காக கண்களை மூடி ஜெபித்தால் அவர்களது விசுவாச கண்கள் திறக்கப்பட்டு, பலப்பட்டு, சபைக்குத் தூண்டிய நிற்பார்கள்.

இவ்வரலாற்றில் இயேசு வெளிப்படுத்தின மிகப்பெரிய உபதேசத்தை சுமார் 900 ஆண்டுகளுக்கு முன் வாழ்ந்த எலிசா செய்து காட்டினார். எலிசா தன்னை பிடிக்க கொலை செய்ய வந்த எதிரியின் சேனைகளுக்கு கண்மயக்கம் உண்டாக்கி அவர்களை இஸ்ரவேலின் இராஜாவுக்கு முன்பாக நிறுத்தினான். உடனே இராஜா எதிரிகளை கொன்றுபோட எத்தனித்தான். ஆனால்,

தேவ மணிதன் எலிசாவோ, பகைவர்களுக்கு நன்மை செய்து பாடமும் கற் பித்தார். சத்ருக்கனை சிநேகிக்கும் படியாய் அவர்களுக்கு பெரிய விழுந்து பண்ணி புசித்துக் குடித்த பின்பு அவர்களை மீண்டும் அவர்கள் தேசத்திற்கே அனுப்பினிட்டான். ஆம் இயேசு சௌன்னார், உங்கள் சத்துருக்களை சிநேகியுங்கள். உங்களை சபிக்கிறவர்களை ஆசிர்வதியுங்கள், உங்களை பகைக்கிறவர்களுக்கு நன்மை செய்யுங்கள். அவர்களுக்காக ஜெபம் பண்ணுங்கள் [மத் 6:44] [இந்த உன்னதப் பண்பு நம்மிடத்தில் வெளிப்படவேண்டாமா? தேவனை உடைய வர்களாகிய நம் வாழ்க்கையின் வெளிச்சம், தேவனற்ற வர்களுக்கு முன் பிரகாசிக்க வேண்டாமா? இப்படிச் செய்த எலிசாவின் நற்கிரியையால் எதிரி சீரியாவின் தண்டுகள் இஸ்ரவேல் தேசத்திலே அப்புறம் வரவில்லை (23). சமாதானம் நிலிவியது. எதிரிகளின் உள்ளத்தில் எவ்வளவு பெரிய மாற்றம் பார்த்தீர்களா? இவ்வரலாற்றை உற்று நோக்கிய நம் கண்களும் இன்னும் விரிவாய் திறக்கட்டும். நாம் நம்மைச்சுற்றி மிகப்பெரிய பக்திக்குரிய மாற்றங்களை ஏற்படுத்த முடியும்; எப்பொழுதும் சமாதானம் நிலவும். சமாதானத்தின் தேவன்தாமே உங்கள் அனைவரோடும் இருப்பராக! ஆமென்று!!

நானும் நடப்பும்

- ❖ தமிழகத்தில் 1 முதல் 12 ஆம் வகுப்பு வரை பாடத் திட்டங்கள் கணிசமாகக் குறைப்பு பள்ளி கல்வித் துறை.
- ❖ மருத்துவப் படிப்பில் அரசுப்பள்ளி மாணவர்களுக்கு 7.5 சதவீத ரூட் ஒதுக்கீடு சட்டப்பேரவையில் மசேபதா தாக்கல்.
- ❖ இந்த ஆண்டுக்கான IPL போட்டிகள் இம்மாதம் 19- தேதி ஐங்கிய அரபு அரகத்தில் நடந்து வருகிறது.
- ❖ கொரோனா கொள்ளநோயினால் ஏற்பட்ட உயிரிழப்பு இந்தியாவில் ஒரு லட்சத்தை நெருங்குகிறது.

துற்று நெய்களின் வரலாறு

1.	கி.பி.430 – ல்	கிழேந்த நாட்டின் அத்தேரேன் பட். கூந்தில் கொள்ளலை நோய் – 1 லட்சம் பேர் மரணம்
2.	கி.பி.165 – 180 வரை	வேய ரத்தியைத்தில் ஆண்டோகானன் கொள்ளலை நோய் – சுமார் 50 லட்சம் பேர் மரணம்
3.	கி.பி.250 – 271 வரை	சிபிஸ்பன் கொள்ளலை நோய் – ஏராபாரியில் தினாந்தேறும் 5000 வேர் – மரணம்
4.	கி.பி. 541 – 542	ஐங்குட்டங்கள் கொள்ளலை நோய் – உலக மக்கள் தொகையில் 10% பேர் மரிந்தனர்
5.	கி.பி 1346 – 1353	குருபு முறைம் – ஆசியாவில் தொடங்கி ஜீரப்பொளின் பாதி மக்கள் தொகையை அழித்தது.
6.	16-ம் நூற்றாண்டில்	அமெரிக்கன் கொள்கைகளில் 90% பேரைக் கொள்ளது.
7.	கி.பி. 1665 – 1666	மதா கொள்ளலை நோய் – வெட்டங்காநகரில் 10 லட்சம் பேரைக் கொள்ளிறது.
8.	கி.பி. 1770 – 1772	ஸ்ரீயா இந்தாவை நோய் – மால்லோவில் 1 லட்சம் பேரைக் கொள்ளிறது.
9.	கி.பி. 1793	அமெரிக்காவில் விலாட்டியா நகரில் மஞ்சள் காய்ச்சல் நோய் – 5000 பேரைக் கொள்ளிறது.
10.	கி.பி. 1889– 1890	ப்ரெஞ் தொற்று நோய் – ரவுஷாவில் ஆழமயமானி காரங்களில் உலக முழுவதும் பரவி 1 லட்சம் பேரைக் கொள்ளிறது.
11.	கி.பி.1916 –ல்	போலியே தொற்று நோய் – நியூயார்க் நகரில் ஆரம்பித்து 6000 பேரைக் கொள்ளிறது
12.	1918-ல்	ஸ்பாயிலிங் காய்ச்சல் – உலக முழுவதும் பரவி 5 லட்சம் பேரைக் கொள்ளிறது
13.	1957 – ல்	ஆசியக் காய்ச்சல் தொற்று நோய் – 1.1 லட்சம் பேர் மரணம்
14.	1958	வினோதக் காய்ச்சல் – உலகைவில் 10 லட்சம் பேர் மரணம்
15.	1981	-ம் ஆண்டு தொடர்ந்து நியூயாரில் 4.10-க்கு 3.1/2 கோடி பேர் மரணம்
16.	2009–2010	பன்னிங் காய்ச்சல் தொற்றுக்கு 5 லட்சம் பேர் வரை மரணம்
17.	2014 – 2016	எபோஹ தொற்று நோய் மேற்கு ஆப்பிரிக்கானில் 11,325 பேரைக் கொள்ளிறது
18.	2015	நிதிகா டாவாஸ் தொற்று நோய் மதிப்பு இன்டிய வல்லு காலங்கிடி பெட்டா மல் உள்ளது